

JANJA KOVAČ

230 godina školstva u Donjoj Dubravi

(1786.-2016.)

JANJA KOVAČ

**230 godina školstva
u Donjoj Dubravi**

(1786.-2016.)

Osnovna škola Donja Dubrava

Donja Dubrava, 2016.

Impressum

230 godina školstva u Donjoj Dubravi (1786. - 2016.)

Voditeljica projekta obilježavanja 230 godina školstva u Donjoj Dubravi

Mirjana Ribić

Autorica

Janja Kovač

Suradnički kolegij

Željko Kovač

Martina Kovač

Slaven Ujlaki

Fotografije

Arhiv Osnovne škole Donja Dubrava

Fotografije iz privatnih arhiva:

Zvonka Goluba, Marka Ajhnera, Petra Sokolovića, Nataše

Srdić Jahn, Željka Kovača, Zlatka Haramije, Marjana

Zvonara te učenika OŠ Donja Dubrava

Prijelom i priprema

Marko Ljubek

Nakladnik

Osnovna škola Donja Dubrava

Krbulja 21, 40328 Donja Dubrava

e-mail: ured@os-donja-dubrava.skole.hr

www.os-donja-dubrava.skole.hr

Za nakladnika

Mirjana Ribić

Fotografije na omotu

Osnovna škola Donja Dubrava

Mjesto i godina izdavanja

Donja Dubrava, 2016.

Tisak

Letis, Pretetinec

Ova publikacija izdana je povodom 230. godišnjice školstva u Donjoj Dubravi, a omogućena je financijskim sredstvima Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske, Općine Donja Dubrava te tvrtke Međimurje plin d.o.o.

ISBN 978-953-59376-0-9

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu

Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu

pod brojem 000950902.

***Ne učimo za školu,
nego za život***

Iz sačuvanih zapisa i dokumenata vidljivo je da počeci školstva u Donjoj Dubravi sežu u daleku 1786. godinu što potvrđuje dugu tradiciju obrazovanja u našem mjestu. Iznimno smo sretni i ponosni što smo upravo mi oni koji imaju priliku obilježiti 230. obljetnicu školstva.

Veliko mi je zadovoljstvo što uvodnom riječju mogu predstaviti ovo tiskano izdanje u kojoj je povijest donjodubravskog školstva pretočena u niz zanimljivih vijesti iz prošlosti koje se stapaju u zanimljivu priču o upornosti i nastojanju u području odgajanja i obrazovanja. Ovo izdanje je objavljeno s namjerom da prošle, sadašnje i buduće generacije učenika imaju spomen na povijesni razvoj naše škole, učenike i učitelje, školske zgrade i događaje, na vrijeme koje je prošlo... Njime smo pokušali sačuvati od zaborava važnije povijesne činjenice, no tek kad se, uz ovo, objavi još nekoliko sličnih izdanja s istom temom, moći ćemo reći da imamo potpun(iji) uvid u tijek razvoja školstva u Donjoj Dubravi.

Prošlost nam je važna jer iz nje učimo, no (budimo realni) i nije se puno toga promijenilo. U našoj su školi, usprkos brojnim promjenama vezanih uz društvene prilike, životne uvjete, školske prostore, učitelje, učenike... još uvijek drvene klupe, u svakoj se učionici nalazi ploča, kreda i spužva, a učiteljeva je riječ nezaobilazan dio odgojno-obrazovnog procesa. Ipak je krajnji cilj uvijek bio i ostao isti – odgoj i obrazovanje budućih naraštaja.

Važno je istaknuti da su naši prethodnici uložili mnogo truda kako bi jednu seosku školu podigli na razinu

kvalitete gradskih škola. Prošlost je doprinijela sadašnjoj uspješnosti i prepoznatljivosti naše škole, a ono što nas u novije vrijeme čini drugačijom školom jesu izvannastavne aktivnosti u kojima doista pokazujemo raznolikost interesa, sposobnosti, kreativnosti, stvaralaštva... Unatoč tomu, poštujući prošlost, moramo biti okrenuti budućnosti s ciljem osuvremenjivanja u skladu sa suvremenim dostignućima znanosti i tehnologije.

Pogrešno je shvaćanje da je škola samo zgrada. Ali to nije točno! Ni prostor, ni zakoni, ni propisi, ni uvjeti, ni podučavanje nisu škola. Iako škola jest sve to, no ona je ipak mnogo više od toga. Škola su ljudi! Škola su učitelji! Škola su učenici! Škola su roditelji! Škola su mještani! Škola je...

Koristim ovu priliku da zahvalim svim školskim djelatnicima koji trenutno obrazuju i svakodnevno iskustveno usađuju temeljne ljudske vrednote našim učenicima s vjerom da će naša škola i nadalje uspješno pripremati nadolazeće generacije za brojne buduće životne izazove.

Veselilo bi me ako smo ovim izdanjem uspjeli barem nakratko oživjeti dašak minulog vremena i pobuditi nostalgiju na miris starog papira, galamu po školskim hodnicima, sjećanje na školske dane...

Stoga neka ovo bude potvrda značaja i vrijednosti obrazovanja, poticaj da čuvamo sve dobro što nam je ostavljeno u nasljeđe. Stoga ne zaboravimo što nam je prije više od dva tisućljeća poručio Seneka: „*Ne učimo za školu, nego za život.*“

Za početak...

Dragi čitatelji, sadašnji i bivši učenici *dobravske* škole, pred vama je publikacija u kojoj vam donosimo (pokušaj) pregled povijesti školstva u Donjoj Dubravi. Značajna obljetnica, 230. godina od prvog spomena škole, ne govori samo o školskoj povijesti već i o povijesti sela u koje je škola oduvijek bila i danas jest itekako uključena. Slobodno možemo reći da je škola srce svakog sela, mjesto kroz koje prolaze sva djeca i iz nje odlaze u daljnje životne poduhvate.

U ime stručnog kolegija kojem je povjeren zadatak pripreme ove publikacije htjela bih se osvrnuti na izvore kojima smo se koristili pošto se zbog lakše čitljivosti nismo odlučili opterećivati tekst dodatnim bilješkama. Najznačajniji izvor podataka o povijesti Osnovne škole Donja Dubrava predstavlja *Spomenica*, dokument u obliku knjige s ručno upisanim podacima o broju učenika, odjeljenja, zaposlenicima te najvažnijim događajima za pojedinu školsku godinu. U *Spomenicu* na kraju svake školske godine podatke upisuju ravnatelji i tako stvaraju zapis ne samo o povijesti školstva već i samog mjesta Donje Dubrave. Stoga je bilo prirodno da se u pripremanju materijala za ovu knjigu najviše oslanjamo na podatke upravo iz *Spomenice*. Svi podaci koji su citirani izravno iz nje, napisani su u kurzivu kako bi se "glas" ravnatelja razlikovao od drugog teksta.

Usprkos obimnosti podataka koje nalazimo u *Spomenici*, na žalost, nema podataka o najstarijim vremenima i počecima školstva u Donjoj Dubravi. Stoga smo se okrenuli arhivskoj građi iz Državnog arhiva za Međimurje u kojem se čuva *Protokol za općinu Donja Dubrava 1784. – 1806.*, a u njemu najstariji spomen školskog djelovanja u Donjoj Dubravi od 12. svibnja 1786. godine.

Od pisanih izvora o vremenima koje prethode *Spomenici* (do prve polovice 20. stoljeća) najviše smo se oslonili na dva rada. Prvi je tekst o povijesti školstva u Donjoj Dubravi akademika Dragutina Feletara objavljen 2007. godine u „Općina i župa Donja Dubrava“. Velika je vrijednost ovog teksta navođenje podataka iz župne arhive, prije svega izvještaja tijekom redovnih posjeta predstavnika biskupije (tzv. *kanonske vizitacije*) župama u kojima je detaljno popisano sveopće stanje župe. Također smo konzultirali i fond Osnovna škola Donja Dubrava (HR-DAM-272).

Vrijedne podatke za povijest školstva donosi i Dragutin Šafar, Donjodubravčanin koji je prema pričanjima starijih mještana i svojim vlastitim doživljajima napisao djelo „Donja Dubrava između dva rata“ objavljeno 1991. godine. Unatoč naslovu, koji se ograničava na razdoblje od 1918. do 1941. godine, Šafar donosi i opaske koje se odnose na prijašnja razdoblja.

Zanimljiv izvor podataka je bio obiman slikovni materijal koji zbog tehničkih ograničenja donosimo samo u manjem opsegu na sljedećim stranicama. Na ustupanju fotografija (i popratnom objašnjenju) zahvaljujemo bivšim ravnateljima Zvonku Golubu, Marku Ajhneru i Petru Sokoloviću, a korištene su i fotografije iz privatnih arhiva obitelji Nataše Srdić Jahn, Zlatka Haramije, Tamare Žiga, Željka Kovača i Marjana Zvonara. U projekt sakupljanja slika bili su uključeni i školski učenici koji su s djedovima i bakama zavirili u albume i prikupili velik broj fotografija te školska arhiva.

Koristim ovu priliku da u svoje osobno ime zahvalim ravnateljici škole **Mirjani Ribić** što je prepoznala važnost trenutka i upustila se u avanturu pisanja ove publikacije, **Marku Ljubeku** koji je ovoj publikaciji nesebično poklonio svoje vrijeme i tehničko znanje kao i svojim najbližim suradnicima – članovima stručnog kolegija **Željku Kovaču**, **Martini Kovač** i **Slavenu Ujlakiju** – koji su svojim radom ovu knjigu učinili potpunijom. Sve redom *dobravska školska (negdašnja) deca*.

Kovač P.

POVIJEST ŠKOLSTVA U DONJOJ DUBRAVI (1786. - 2016.)

Početak organiziranog školstva u Međimurju i Donjoj Dubravi (od 18. do početka 20. stoljeća)

Prvi oblik organizirane školske poduke kako u Međimurju tako i u Donjoj Dubravi bile su trivijalne ili pučke škole. Ove trogodišnje škole uvedene su po nalogu carice Marije Terezije u 18. stoljeću i vrijedile su za područje cijele Habsburške monarhije kojoj je tada Međimurje pripadalo. Te su prve škole organizirane pod patronatom crkvenih institucija, odnosno crkvenih orguljaša (kantora) ili svećenika.

Najstariji pisani trag o postojanju škole u Donjoj Dubravi donosi *Protokol za općinu Donja Dubrava 1784. – 1806.* Zapis datiran 12. svibnja 1786. godine govori o sklapanju ugovora između učitelja **Antona Lustiga** i Općine Donja Dubrava o uvjetima njegovog zaposlenja u trivijalnoj školi. O uvjetima stupanja u službu sa svakim se učiteljem potpisivao ugovor kojim se određivala plaća, zaduženja, moguće osiguravanje smještaja te je on zapisan u *Protokolu*.

Iako je ugovorom prije svega određeno da se Lustig prima na mjesto profesora cesarske trivijalne škole u Donjoj Dubravi, to mu nije bila jedina zadaća. Uz profesorske dužnosti, Lustig je u zadaću dobio i obnašati dužnost mjernika, odnosno „pravichno meriti“.

Protokol za Općinu Donja Dubrava 1784. – 1806. u kojem je 12. svibnja 1786. datiran prvi spomen o školstvu u Donjoj Dubravi

Već 1790. godine kanonske vizitacije bilježe da je škola privremeno ukinuta zbog odlaska učitelja Lustiga. Tri godine poslije, 1793., *Protokol* donosi vijest o novom učitelju **Ivanu Živku** s kojim je potpisan ugovor o namještenju 30. studenog 1793. godine. Uz posao učitelja, Živko je vršio i dužnost orguljaša i kantora u župnoj crkvi.

Ugovor potpisan između učitelja Ivana Živka i Općine Donja Dubrava 1793. god.

Nije poznato koliko se Živko zadržao u Donjoj Dubravi, no 1822. godine u službu učitelja i orguljaša stupa **Stjepan Belovari** te je obavlja sljedećih tridesetak godina. O njemu u kanonskim vizitacijama župe piše da je *dobar mladić, čestit, govori hrvatski i mađarski, ima dobar rukopis*. Feletar piše da se 40-ih godina 19. stoljeća nastava odvijala u dvije učionice u prostorima tadašnje zgrade Općine (zgrade koje se nalazila na mjestu današnje poslovno-stambene zgrade u centru

mjesta na adresi Trg republike 15 i 16. Belovari je predavao sricanje, čitanje na hrvatskom i mađarskom jeziku, računanje (*četiri vrsta računa*), pisanje, molitve i kršćanski nauk.

1858. završena je gradnja nove školske zgrade koja je trajala dvije godine. Jednokatna zgrada u samom centru mjesta preko puta crkve (zgrada koja postoji i danas na adresi Trg Republike 6, popularno zvana *stara škola*), posvećena je 11. rujna 1858. godine te je u njoj mogla započeti nastava. Šafar nam donosi opis te škole iz nešto kasnijih vremena: „Stara škola je imala pet učionica za pet razreda sa zbornicom na katu. Najveća učionica kod stepenica je bila uvijek rezervirana za prvi razred. Školsko stubište bilo je najinteresantnije za djecu, jer je bilo pogodno za sanjkanje sjedeći kad bi se išlo dolje na odmor u dvorište. Peći u hodniku su se ložile s hodnika, a za loženje je brinuo podvornik koji je čistio prostorije škole.“

Izuzimanje škole od crkvene vlasti dogodilo se 15. rujna 1872. godine odlukom školskog odbora. Usprkos tome, župnici nastavljaju držati nastavu vjeronauka te izgleda da je to bio jedini predmet koji se predavao na hrvatskom (međimurskom) jeziku. Takvo je stanje potrajalo do početka 20. stoljeća za što potvrdu nalazimo u kanonskim vizitacijama (posljednja iz koje podatke navodi Feletar izvršena je 1912. godine).

Nastava se prilagođavala mogućnostima učenika te su za početnike predavani čitanje, početničko pisanje, počeci računa, molitve i mali katekizam, dok su napredniji učili kršćanski nauk, veći katekizam, pisanje, računanje i biblijsku povijest. Nakon Belovarija kao učitelji u školi su radili **Petar Haramija**, **Karlo Maršić** i **Josip Slamek**. Šafarovi zapisi dopunjuju ove podatke navođenjem **Đarmati Janoša** – voditelja škole – uz kojeg je djelovao i kantor

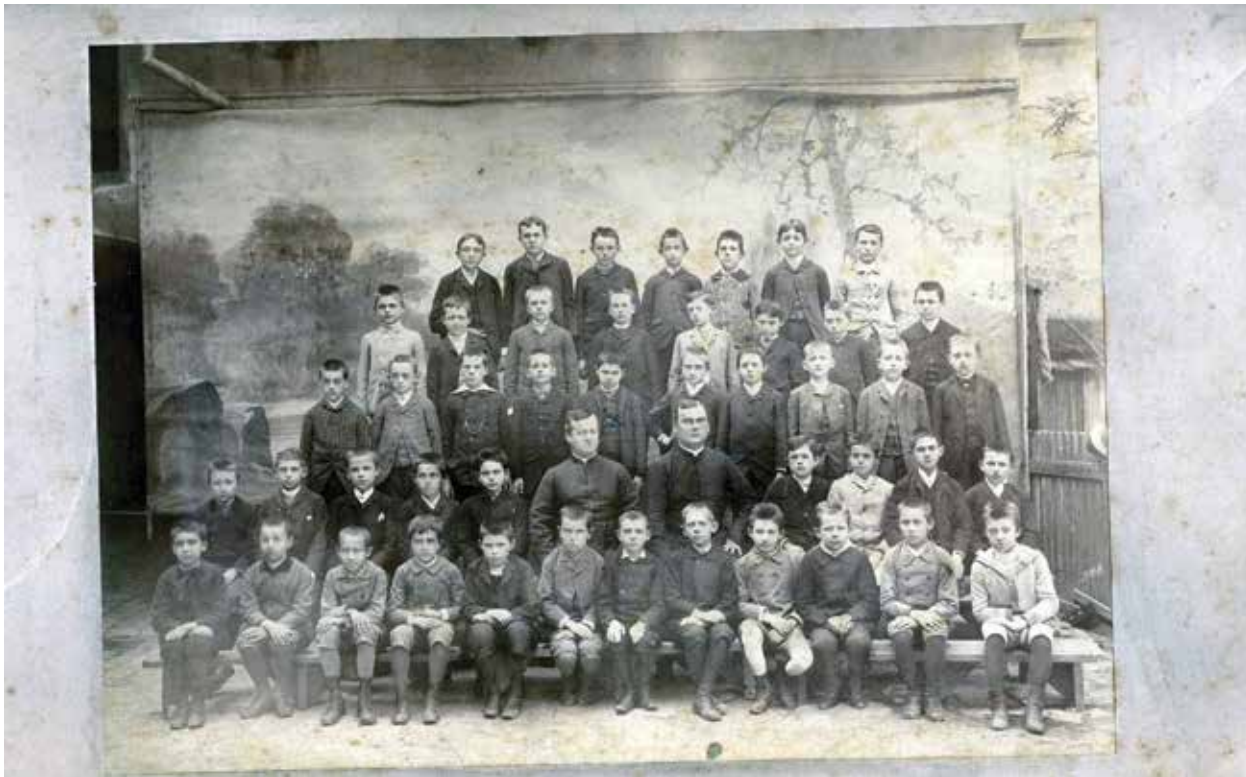
i učitelj **Slamek Jožef** (isti kojeg navodi i Feletar) te nastavnici **Biro Mariška** i **Slamek Ištvan**. Ako je vjerovati Šafaru, ovo je situacija s kojom je škola ušla u 20. stoljeće i djelovala prvih desetljeća.

Uvođenjem novog zakona o školstvu u Mađarskoj, kojim je pučka četverorazredna škola postala obavezna mijenja se i situacija u školstvu na području Međimurja. Kako je škola otad bila obavezna, povećao se broj učenika koji redovito polaze školu, a materijalni položaj učitelja se popravlja. Uz ove pozitivne posljedice, osjećaju se i one negativne u vidu sveopće mađarizacije. Djeca

uče iz knjiga koje su pisane mađarskim jezikom čiji je sadržaj promađarski; uči se mađarska povijest, geografija i kultura, dok su u novoosnovanim učiteljskim i učeničkim knjižnicama u školama zabranjene knjige na hrvatskom jeziku.

Šafar donosi i nadasve zanimljiv podatak o postojanju dječjeg vrtića početkom 20. stoljeća. Vrtić se nalazio u prizemnoj zgradi koja se nastavljala na školu, a radio je „nekih desetak godina“ (prema Feletaru do 1912. godine) kada je ukinut zbog prenamjene te prostorije za bogoslužje zbog rušenja stare crkve i gradnje nove.

Vjerojatno najstarija fotografija učenika škole u Donjoj Dubravi (iz 1888. ili 1889). Na fotografiji je Gyula Zalan (označen plavim "X")

Začeci modernog školstva (prva polovica 20. stoljeća)

Sustavno vođenje *Spomenice* započinje školskom godinom 1949./50. No ravnatelj škole **Zvonko Golub** (1958. – 1971.) zapisao je, prema svojim istraživanjima i sjećanjima, i podatke o prijašnjim godinama. Tako Golub *Spomenicu* započinje navođenjem podataka za koje smatra da su najstariji.

Škola u Dubravi otvorena je između godine 1847. i 1857. Prema podacima od starih ljudi škola je bila u seljačkoj kući preko puta današnjeg školskog vrta. Danas je tu kuća Mikulan Stjepana (koga zovu Feletar). U toj zgradi škola je radila oko 5 godina. Nakon toga kupljena je zgrada današnjeg Mjesnog narodnog odbora za školu. I u toj zgradi radila je škola oko 5 godina.

Nadalje opisuje kako je 1857. godine (što je jednu godinu prerano prema kanonskim vizitacijama koje navodi Feletar) kupljeno zemljište na kojem je sagrađena *sadašnja škola*, odnosno stara škola. Golub spominje i školski vrt koji se prije 1. svjetskog rata nalazio *izvan sela uz cestu prema Legradu*, a od 1919. godine na Krbulji. Zbog stalnih krađa vrt je vraćen pod općinsku upravu, a novi se školski vrt (zajedno s vrtom upravitelja ukupne površine 2400 m²) počeo obrađivati uz zgradu škole. Više podataka za drugu polovicu 19. stoljeća gotovo da i nema, a nešto se malo podataka ponovo javlja za prvu

polovicu 20. stoljeća, odnosno razdoblje nakon 1. svjetskog rata.

Prvi svjetski rat završava 1918., mađarska se administracija povlači s prostora Međimurja, a školu preuzimaju hrvatski učitelji **Gabrijela Barabaš**, **Ljubica Sobota**, **Dragutin Kocbeki** upravitelj **Julije Ritschl**. Zatečeno stanje u ondašnjoj školi bilo je i više nego zabrinjavajuće: utvrđeno je da većina učenika 3. razreda ne zna čitati, a učenici 4. razreda tek čitaju po slogovima. Osim toga čak je 80 učenika polazilo *opetovnicu*.

I Feletar i Šafar pišu o postojanju školskog vrta – *cepiljnika*. Prvi piše o tome kroz prizmu pisanih vrela, dok drugi progovara o postojanju školskog vrta kroz vlastito iskustvo. Šafar piše da je u razdoblju kad su školom upravljali Franjo Ritschl i Dragutin Kocbek taj vrt bio na Krbulji i u njemu su učenici od 3. do 5. razreda učili praktične vještine poput sadnje koštica, kalemljenja pod koru ili cijepljenja na panj. Voćke koje su učenici uzgojili po završetku školske godine su mogli presaditi u svoje vrtove.

U školskoj godini 1921./22. škola je proširena na šestorazrednu školu. U ljetnim mjesecima 1925. godine školska zgrada je renovirana, a godine 1929. stolar **Martin Rusak** izrađuje nove školske klupe. Prvi razred školske godine 1936./37. upisuju učenici rođeni 1929. godine. Oni su 1979. povodom obilježavanja svoje 50. godišnjice izdali „Spomenknjigu 50-godišnjaka Donje Dubrave“ u kojoj je u „Prigodnom izvještaju o našoj generaciji“ **Ignac Vučenik** zapisao svoja sjećanja na prvi susret sa školom: „U I. razredu svakako je bilo najteže. Trebalo se privići na školske klupe, na učitelja, na novo društvo i sve što je s školom bilo u vezi. Posebno se trebalo privići na pločicu i kamenčić, koji su nam uz početnicu bili prva osnovna sredstva

na putu u svijet pismenosti.“ Učenici su, kao što je vidljivo, za pisanje koristili pločice u drvenom okviru po kojima su pisali kredom ili kamenčićem, a za brisanje su koristili spužvicu. Ista se pločica koristila za sve sate i predmete pa su djeca morala pamtititi što su zapisali na jednom satu jer su već sljedećeg sata morali obrisati napisano da bi mogli zapisati novo gradivo. Pločice su u školu nosili u različitim torbama i ceckerima ispletanima od komušine, a papuče nisu nosili jer ih jednostavno nisu ni imali. Mnogi su u školu dolazili bos i kao što su bos i inače hodali.

Početak 2. svjetskog rata Međimurje potpada pod mađarsku upravu što se uvelike odražava i na školstvo. Prije raspada Kraljevine Jugoslavije, 1941. godine, školu polazi oko 400 učenika, a u njoj radi 5 učiteljica i 2 učitelja. Po dolasku mađarskih vlasti u školi počinje raditi 11 učitelja redom mađarske nacionalnosti, osim jedne učiteljice rodom iz Slovenije (što je uvelike olakšavalo nastavu učenicima njenog razreda).

Prije spomenuta školska generacija 1936./37. proživjela je tijekom školovanja period mađarske uprave pa se iz njihovih dragocjenih zapisa može dobiti dobar uvid u školsku svakodnevicu toga razdoblja. Tako saznajemo da je nastava prekinuta 27. ožujka 1941. godine na dan proglašenja Petra Karađorđevića kraljem Jugoslavije, a neočekivano je nastavljena tijekom ljeta iste godine kada su sva djeca školske dobi pozvana da pristupe ljetnom tečaju koji ih je do jeseni trebao pripremiti za nastavu na mađarskom jeziku. Vučenik dalje piše da su od godišta 1927. – 1930. formirana tri 5. razreda. Zbog nedostatka prostora u školi jedan je razred, kojem je razrednik bio **Đuro Antauer**, nastavu pohađao u nekadašnjoj staroj crkvi, odnosno dograđenom dijelu škole koji se protezao prema župnom dvoru u kojem su bile smještene dvije učionice.

Vrijeme mađarske uprave nad školstvom obilježila je ponajprije nastava na mađarskom jeziku, kruta disciplina, zabrana govora na materinjem jeziku te fizičke kazne. Uz nastavu dječaci su, prema Vučenikovim zapisima, već od 1941. (a tada je generacija rođena 1929. imala tek 12 godina) morali dva puta tjedno polaziti „leventašku obuku“, a od godine 1944./45. bila je obavezna i „hadimunka (...) kopanje rovova i bunkera (desna obala Mure), te sječa i dovlačenje (pogodnog za pravljenje pletera u zemljanim rovovima) granja (fašine) iz oreških šuma do broda pa na brod i onda to prebacivati do rovova na Muri.“

Po uzoru na mađarski sistem učenici su nastavu polazili do sedmog razreda, odnosno do napunjenih 15 godina kada su prestali biti školski obveznici.

U *Spomenici* je razdoblje 2. svjetskog rata rekonstruirano uglavnom prema sjećanjima te se navode samo neke zanimljivosti. Tako saznajemo da su tijekom razdoblja 1941. – 1945. mađarske vlasti iz *vrlo lijepo uređene učiteljske i učeničke knjižnice* odvezle oko 1200 knjiga za reciklažu papira u Mađarsku. Uz te knjige otuđeni su i imenici iz vremena prije 1918. te razdoblja od 1918. do 1941. Pukom slučajnošću do danas je sačuvan jedan imenik iz 1919. godine.

*Imenik opetovnika
šk. godine
1919./1920. iz
Donjeg Vidovca*

Mađari po svom odlasku školu ostavljaju u daleko lošijem materijalnom stanju no što su je zatekli: odnesena su sva učila, dva zidna sata, knjige, imenici... Ostavili su samo prije postojeći namještaj, stari mađarski globus i jednu zidnu ploču. Pri kraju rata, školske godine 1944./45., nastava se ponovo održava na materinjem, hrvatskom jeziku te se sve polako vraća na staro. Tako su 29. listopada 1945. u školu premješteni **Dragutin** i **Ljubica Kocbek**, koji su u školi službovali i prije dolaska mađarske administracije, a mjesni Narodni odbor i mještani su im pomogli ustupanjem 21 zaprežnih kola za selidbu njihovih stvari iz Hlebina.

Obnova školstva na hrvatskom jeziku i s domaćim učiteljima jako je dobro prihvaćena kod mještana pa se oni rado uključuju u rad škole. Među najaktivnijima je **Mijo Novak** koji je bio pomagač pri roditeljskim sastancima, a obnašao je i brojne dužnosti u školskim tijelima te aktivno djelovao u podmlatku Seljačke sloge. Kao zanimljivost iz ovog razdoblja navodimo da je zbog oštre zime i hladnih peći u školi bio slabiji polazak nastave tijekom zimskih mjeseci, osobito u prosincu.

Sljedeće školske godine školu polaze 363 učenika raspoređenih u pet razreda, ali se bilježi i velika nepolaznost. *Učenici 5. razreda slabo polaze školu, a nema sredstava da ih se prisili. (...) U svim razredima bilo je ukupno 363 učenika. Napolaznika je bilo 18. Na ponavljanje je upućeno 70 učenika od I. do IV. razreda i 27 učenika iz V. razreda.* Jedan od razloga nedolaženja u školu bio je i nedostatak odijela i cipela što je posebno bilo vidljivo tijekom zimskih mjeseci. Stoga se iste godine izdaje uredba o kazni za one koji školu ne polaze redovito. Uz redovan rad škola u dva navrata organizira tečajeve za nepismene *kjih ima 96 u selu, mahom starijih osoba.* Tečajevi se nastavljaju i sljedeće godine kada ispit polaže 46 polaznika.

Tijekom školske godine 1947./48. provodio se popis stanovništva zbog čega tri dana nije bilo nastave. Nastavljena je i obnova škole i okoline pa je iste godine postavljena dugo planirana ograda oko školskog vrta koji se nalazio uz zgradu škole.

Od školske godine 1949./50. do 1951./52. upravitelj škole je **Mileta Jugo**. Vrijedi spomenuti da su te školske godine po prvi put formirani mješoviti razredi (ranijih su godina odjeljenja bila isključivo muška ili ženska).

Do šk. godine 1949/50. učenici su u razrede raspoređivani prema spolu kao što je vidljivo i na ovim stranicama iz imenika.

Škola je tada imala četiri niža i jedan viši razred, a nalazila se u zgradi u centru sela. Te je godine na inicijativu ravnatelja obnovljena Čitaonica i knjižnica (prva Čitaonica osnovana je 1867. godine) koja već u prvoj godini bilježi dobru posjećenost, posebno omladine, a njeni korisnici posuđuju knjige, organiziraju književne večeri, slušaju radio te igraju šah.

The image shows two pages of a handwritten registration book. The left page is titled 'Knjižnica' and the right page is titled 'Čitaonica'. Both pages contain columns for names, addresses, and other details. The handwriting is in cursive and the paper is aged and yellowed.

Zapis o registraciji Knjižnice i čitaonice u Donjoj Dubravi iz 1867. godine

Najznačajniji događaj školske godine 1950./51. bilo je osnivanje „Niže poljoprivredne škole“ u kojoj su (uz redovan rad u nastavi) predavali učitelji. Škola je imala važnu ulogu u društvenom životu mjesta u ovim poslijeratnim godinama ponajviše zbog izvannastavnih aktivnosti među kojima se isticao ogranak Seljačke sloge u kojem su aktivno djelovali svi učitelji, a posebno **Mileta Jugo** i **Ljudevit Lebar**. Ogranak te godine osvaja prvo mjesto i prijelaznu zastavicu na smotri KUD-ova i ogranaka Seljačke sloge.

„Prvo članstvo Seljačke sloge. Velika podrška od strane škole upravitelja Mileta Jugo (stoji prvi zdesna u II. redu) i Lebar Ljudevit (stoji prvi slijeva u II. redu).“

Od školske godine 1951./52. škola otvara i 6. razred. U dva viša razreda uči se hrvatsko-srpski jezik, povijest, zemljopis, matematika, crtanje, prirodopis, pjevanje i fiskultura. Osnovan je i pionirski odred koji je već u prvoj godini postojanja uredio park ispred škole (današnji park u centru mjesta). U školi djeluje i Društvo „Naša djeca“ koje održava sastanke s djecom i roditeljima i radi na disciplini i lijepom ponašanju.

Ravnatelj škole tijekom školske godine 1952./53. bio je **Ivan Dovečer**. Usprkos velikom broju djece koja su bila obavezna polaziti nastavu, bilo je mnogo onih koji su je neredovito polazili pa su se ove školske godine oformila samo dva odjeljenja 4. razreda. I učitelji, zbog manjka kadrova, rade pod velikim opterećenjem što je vidljivo na primjeru tek pristigle učiteljice **Franciske (Kovač) Matjačić** koja je uz redovnu nastavu preuzela vođenje pionirskog odreda, čitaonice i knjižnice, tečaja krojenja te uz pomoć **Marije (Haramija) Kalšan** organizaciju Antifašističkog fronta žena.

Franjo Meštrić upravljao je školom 1953./54. i 1954./55. Prve godine njegova upravljanja s radom je započela „Škola učenika u privredi“. Nju pohađaju stariji učenici koji se školuju za određeno zanimanje kao kvalificirani radnici (krojači, postolari, stolari...) Te je godine gotovo svako razredno odjeljenje brojilo više od 30 djece, a najveći je broj učenika bio u 4. razredu – njih čak 59. Školske godine 1954./55. po prvi je put oformljen 7. razred, a s 350 učenika (200 dječaka i 150 djevojčica) radilo je 9 učitelja.

Za školsku godinu 1955./56. ravnatelj **Vlado Zvonar** bilježi da su udžbenici za učenike stigli na vrijeme te je i nastava mogla početi na vrijeme. Škola tada ima dva odjeljenja 1. i dva odjeljenja 3. razreda. Iako je u 2. razredu bilo najviše učenika (61), njihov je prosjek ocjena bio najviši – 3,3, dok je najniži prosjek te godine zabilježen u 4. razredu – 2,1.

Uz učenike u redovnoj nastavi i daljnjih je 94 polaznika upisano u „Školu učenika u privredi“.

Iako je u školskoj godini 1956./57. upisano čak 387 učenika, nastavu je držalo samo osam učitelja. Škola je brojala sedam redovnih razreda (od toga dva 1., dva 2. i dva 4. razreda) te tri razreda „Škole učenika u privredi“. Uza sve to seoska i školska knjižnica opremljena je s oko 800 knjiga koje se, prema pisanju ravnatelja Zvonara, *vrlo dobro čitaju*. Na školi postoji pomladak Ogranka seljačke sloge, streljačka družina, te društva Naša djeca i Crveni križ kao i pionirska organizacija.

1957. godine po prvi je put u povijesti naše škole formirano osam razreda te je škola dobila ime **Osnovna osmogodišnja škola**, a 8. razred su sačinjavali učenici iz Donje Dubrave i Donjeg Vidovca. Ovo spajanje nije prošlo bezbolno jer su mještani Donjeg Vidovca negodovali što njihova djeca polaze školu u susjednom selu. Ta je buna dospjela i u novine o čemu svjedoče novinski izresci sačuvani u *Spomenici*. Intervencijom mjesnih vlasti strasti su smirene te su djeca bez daljnjih poteškoća nastavila pohađati nastavu u Donjoj Dubravi. Osim tih nemilih događaja vrijedno je izdvojiti zabilješku ondašnje upraviteljice škole **Franciske Kovač** da su se tri učenika (ondašnjeg završnog) 7. razreda upisala u srednju stručnu školu.

Generacija učenika 1952. - 1960. sa svojom razrednicom Franciskom Kovač

Od seoske škole ka školi gradskog tipa (1958. - 1971.)

Od školske godine 1958./59. upraviteljem škole postaje jedan od najdugovječnijih vršitelja te dužnosti – **Zvonko Golub**. Uvidom u broj učenika po razredima vidljivo je značajno opadanje broja učenika prema višim razredima: 1. razred brojio je 72 učenika, dok je u 8. razred bilo upisano tek 25 učenika. Te je godine provedena i reorganizacija školstva u tadašnjoj Federativnoj Narodnoj Republici Jugoslaviji kojom Donja Dubrava postaje centralna škola s područnom školom Donji Vidovec. Ta odluka ponovo dovodi do negodovanja žitelja Donjeg Vidovca usprkos predviđenom ponovnom osamostaljenju škole do 1961. godine (za kada je predviđen dovoljan broj djece za formiranje svih razreda).

Tu je školsku godinu obilježilo još nekoliko zanimljivosti: škola je prvi put dobila tajnicu (**Elizabeta (Fijan) Kovač**); od 5. razreda počinje poučavanje stranog (njemačkog) jezika; oformljena je Učenička zadruga koja je već prve godine djelovanja zasadila krumpir na površini od 900 čhv te velik uspjeh članica pionirske organizacije koje su nastupile na Saveznom sletu u Beogradu 29. lipnja 1959. godine.

Sljedeće se školske godine (1959./60.) nastava odvija u svih osam razreda, dok 7. i 8. razred polazi i 17 učenika iz Donjeg Vidovca i 27 iz Podravske

Selnice. Sve je ovo stvorilo manjak školskog prostora pa se školi dodjeljuje prostor *menze, nekadašnje općinske gostione ili, kako su je neki nazivali, oštarije koja se nalazila na uglu nasuprot vatrogasnom domu i zgradi Julija Zalana*. No, ni to nije bilo dovoljno pa se prišlo daljnjim proširenjima školskog prostora. Stoga u svibnju 1960. godine Narodni odbor kupuje zgradu *koja se nalazi u neposrednoj blizini škole, čiji je vlasnik bila Aliska Lalić – kći nekada vrlo bogatog i poznatog lica Julija Zalana*. Zgrada je kupljena za svotu od 3 250 000 dinara iako njena stvarna vrijednost iznosi mnogo više i kreće se oko 8 000 000 dinara. Radi se o današnjoj Zgradi Zalan. Ubrzo se pristupilo i adaptaciji kupljene zgrade, a nastava se odvijala normalno u „Zgradi br. 1“ (kako se nazivala stara škola), dok se ovu novokupljenu nazivalo „Zgrada br. 2“.

Kuća Aliske Lalić, rođene Zalan, kupljena je za potrebe škole 1960. godine

Sredstva za opremanje škole su se i dalje pribavljala na različite načine pa su tako učenici dvodnevnom berbom kukuruza za Poljoprivredno dobro zaradili 75 000 dinara za koje je kupljen radio-gramofon „Soča“. Ravnatelj Golub bilježi da je te godine pri školi osnovano kulturno-umjetničko društvo sastavljeno od pjevačkog i tamburaškog zbora te folklorne, recitatorske i dramske sekcije.

Direktor škole Zvonko Golub za radnim stolom u upravi škole smještenoj u Zgradi br. 2. U zgradi je ostao dio namještaja koji je pripadao prijašnjim vlasnicima, obitelji Zalan, poput pisaćeg stola za kojim sjedi Golub.

Dio nastavičkog vijeća OŠ Donja Dubrava 1959./60.: Jelena Močnik, Vera Golub, Srećko Frlan, Katarina (Žiga) Frlan, Anđelko Škoda, Štefica Belovari, Ivo Mikulec, Edo Pongrac, Bogumil Fijan, Marija Haramija, Zvonko Golub

Za školsku godinu 1960./61. učenici su dobili besplatne udžbenike nabavljene sredstvima prireza (4%) u Općini Kotoriba. Ubrzo nakon početka nastave, 14. listopada 1960. godine, svečano je otvorena „Zgrada br. 2“, odnosno preuređena stambena zgrade Aliske Lalić, rođene Zalan. Ravnatelj Golub u *Spomenici* ističe velike zasluge predsjednika školskog odbora **Mije Novaka** u poslovima oko nove zgrade. „Zgrada br. 2“ nakon adaptacije imala je tri učionice, zbornicu, knjižnicu, školsku kuhinju, kabinet, upravu te jedan stan za učitelja, ali i jedan veliki nedostatak – manjak sanitarija. Zbog obnove parketa učenici su otad bili obavezni u školu dolaziti s papučama.

Predviđanja o rastu broja školske djece u Donjem Vidovcu su se ostvarila. Odlukom Narodnog odbora Općine Kotoriba 31. prosinca 1960. godine područna škola u Donjem Vidovcu ponovo postaje samostalna osnovna škola u kojoj je nastava organizirana u sedam razreda. Ipak, zbog premalog broja najstarijih, devet učenika 8. razreda nastavu polazi u Donjoj Dubravi (uz čak 30 učenika iz Podravske Selnice).

Učenička zadruga je i ove godine bila izuzetno aktivna te je zaradom od kopanja i branja kukuruza kupljen novi televizor. On se redovito koristio u nastavi, a bila su organizirana i javna gledanja (u

kasnijim satima) za mještane za što su se naplaćivale ulaznice.

Od školske godine 1961./62. upravljanje školom, kao vršitelj dužnosti, preuzima **Ivo Mikulec**. Nastava tjelesnog odgoja počinje se održavati u dvorani u „Zgradi br. 2“ (sadašnji prostori KUD-a Seljačka Sloga). Tijekom ove školske godine nabavljen je komplet tambura i školski instrumentarij za nastavu glazbenog odgoja, a u školi je osnovana i sekcija „Dubravke“.

Iste je godine odlučeno da će se travnjak na Krbulji, nekadašnji školski vrt, preurediti za sportske objekte i igrališta, a zbog povećane potrebe za nastavnim osobljem i njihovim stambenim zbrinjavanjem osnovana je i komisija za gradnju stambene zgrade za prosvjetne radnike u neposrednoj blizini škole.

Sljedeće godine upravljanje školom ponovo preuzima **Zvonko Golub**. Prije početka nastave (jesen 1962. godine) počinje izgradnja sanitarija i uvođenje vodovoda u „Zgradi br. 2“. Po završetku radova učenici su na raspolaganju imali *četiri engleska zahoda sa školjkama, dvije slavine, dvije fontane za vodu te tri pisoara*. Uz to su opremljena i četiri tuša s toplom vodom koje su (po unaprijed utvrđenom rasporedu) koristili učenici jednom

u dva tjedna. Tuširanje je bilo besplatno, a u *Spomenici* čitamo da su učenici jedva čekali svoj red za tuširanje.

Te je godine 506 učenika podijeljeno u osam razreda (svaki s dva odjeljenja) s kojima je radilo 13 učitelja. Zabilježen je i podatak o 22 neocijenjena učenika zbog neredovitog polaska škole. Vrijedno je spomenuti i da su zbog velike hladnoće i nedostatka ogrjeva zimski praznici produženi za čak 10 dana.

Od školske godine 1963./64., radi podizanja kvalitete rada i praćenja napretka učenika, uvode se posebne mjere poput jednominutnog ispita glasnog čitanja. I dalje se modernizira školski inventar pa su kompaktne klupe s dva sjedala zamijenjene jednom klupom s dvjema stolicama, a školske su papuče

od 1. rujna 1963. obavezne za sve učenike u svim školskim prostorima.

Školski su prostori dodatno prošireni nakon što je 1. prosinca 1963. dovršena stambena zgrada za prosvjetne radnike čime je omogućeno preuređenje učiteljskih stanova u učionice. *Spomenica* bilježi i da su te školske godine započeli najavljeni radovi na uređenju sportskog parka Krbulja.

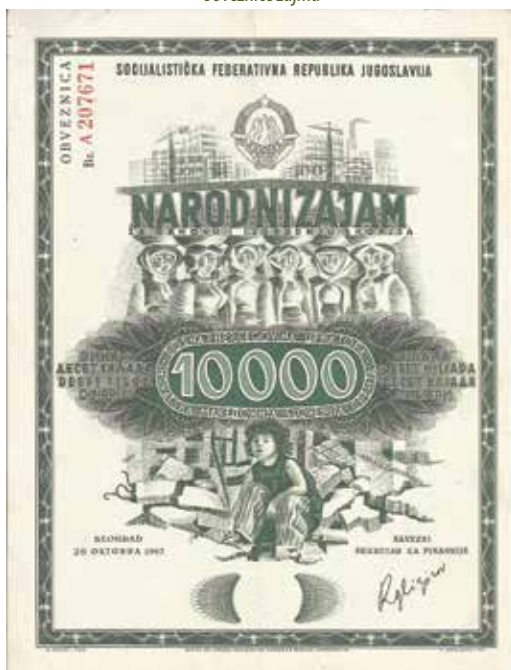
Godina 1963. obilježena je snažnim potresom koji je pogodio Skopje. Kako bi se grad obnovio, država je prišla izdavanju državnih obveznica. U akciju pomoći razorenom Skopju uključio se i školski kolektiv upisavši 115 000 dinara.

Nakon Skopja stradala je i Donja Dubrava. Iako je 1964. godine poplava velikih razmjera pogodila selo, nastava se odvijala nesmetano – izostaju tek učenici koji žive u poplavljenim dijelovima mjesta. No, nastavlja se i generalni problem s nepolaženjem nastave: neki roditelji ostavljaju djecu doma kao pomoć u domaćinstvu, a neki pak smatraju da djeci obrazovanje ne treba. Unatoč spomenutim problemima nastavlja se rad na poboljšanju kvalitete te se uvodi praćenje napretka rada učenika prema ZRISO komponentama (Z - znanje, R - radna navika, I - iskustvo, S - sposobnost, O - objektivna mogućnost).

U sklopu škole je djelovala i tehnička radionica. Stoga je nabavljen stroj za obradu drva s pet radnih operacija te su učenici počeli proizvoditi predmete koje su ponudili tržištu.

Od mnogobrojnih izvannastavnih aktivnosti te je godine zaživjela sekcija „Mladih novinara“ čiji članovi (pod vodstvom **Dragutina Feletara**) izdaju list „Dubravčan“, a surađuju i s tjednikom „Međimurje“.

Obveznice zajma

Za postignute uspjehe dugogodišnji upravitelj škole Zvonko Golub primio je 6. travnja 1965. godine (povodom 20-godišnjice oslobođenja Međimurja) nagradu Skupštine Općine Čakovec kao zaslužan prosvjetni radnik. Za nagradu je dobio ručni sat i priznanje.

Zanimljivo je spomenuti da je 10. prosinca 1965. godine usvojen prvi Statut Osnovne škole Donja Dubrava, ali i da je, u svrhu optimizacije školstva, u Jugoslaviji predviđena hijerarhizacija škola što bi značilo ponovno spajanje škola u Donjoj Dubravi i Donjem Vidovcu.

Ova je školska godina bila zanimljiva i po brojnosti posjeta profesionalnih estradnih umjetnika. Između ostalih spominje se (18. ožujka) gostovanje glumaca Nele Eržišnik, Pere Kvrgića i Mladena Šermenta kao i (13. lipnja) nastup pjevačice Esme Redžepove.

Problem smanjenja broja učenika i dalje traje. *Spomenica* za školsku godinu 1965./66. govori o manjem broju učenika u Donjem Vidovcu te nemogućnosti formiranja paralelnih odjeljenja u višim razredima. No, usprkos tomu, integracija sa školom u Donjoj Dubravi ipak je odgođena.

Da je ulaganje u tehničku radionicu bilo svrhovito pokazuje prvo mjesto naših učenika na izložbi radova iz tehničkog odgoja za što su bili nagrađeni kino-kamerom.

Sljedeće školske godine (1966./67.) naši učenici, članovi proizvodne grupe „Mladi metalac“, postižu sjajan uspjeh osvajanjem prvog mjesto na republičkom natjecanju u Zagrebu s predmetima vješalica i stalak za cvijeće, a uspješan rad nastavili su izradom 2 000 nožica za ležajeve za DIK „Florijan Bobić“ iz Varaždina.

U više navrata odgađana odluka o spajanju škola napokon je donesena: 5. lipnja 1967. godine Radna zajednica Osnovne škole Donji Vidovec donijela je odluku o pripojenju školi Donja Dubrava. To je značilo da će od 1. srpnja početi s radom Osnovna škola Donja Dubrava s područnom školom Donji Vidovec.

1967. godina obilježena je otvaranjem dječjeg vrtića u Donjoj Dubravi, trećeg (uz Čakovec i Prelog) u Međimurju. Vrtić je vrata otvorio 15. ožujka 1967., a bio je smješten u objektu koji se nalazio u sklopu bivše stambene zgrade obitelji Hirschler (današnjeg Doma zdravlja). Formirane su dvije skupine: u stariju je bilo upisano 40, a u srednju 24 polaznika. Prve odgajateljice su bile **Sofija** (Jančec) **Medaković** i **Josipa Kordić**. Godinu dana nakon Donje Dubrave, 1. listopada 1968. godine, otvoren je dječji vrtić i u Donjem Vidovcu u kojem je kao odgojiteljica zaposlena **Nevenka** (Međimurec) **Čiček**.

„Gartenhaus in Alsódomború“ (28. 12. 1937.) Vrtna kuća obitelji Hirschler koja je stajala iza njihove obiteljske kuće, danas Dom zdravlja Donja Dubrava, u kojoj je bio smješten drugi vrtić u Donjoj Dubravi, na današnjoj adresi Krbulja 1

Školska godina 1967./68. započela je burno jer dio roditelja iz Donjeg Vidovca ne želi slati svoju djecu na nastavu u Donju Dubravu. Stoga je predloženo kompromisno rješenje: nastava za 5. i 6. razrede održavat će se u Donjem Vidovcu, a za 7. i 8. razrede u Donjoj Dubravi. No 1. rujna 1967., prvog dana nastave, autobus koji je trebao dovesti učenike iz Donjeg Vidovca vratio se u Donju Dubravu – prazan. Ipak, stanje se normaliziralo već sredinom rujna te su sva djeca počela polaziti školu u Donjoj Dubravi.

Integracija dviju škola donijela je povećan broj učenika (523) pa su u 5., 6., i 7. razredu formirana čak po tri razredna odjeljenja. Učenici viših razreda iz Donjeg Vidovca imaju besplatan autobusni prijevoz (autobus iz Donjeg Vidovca polazio je u 7:30 i 7:45 sati), a nakon nastave učenici su se kući vraćali pješice.

Zahvaljujući integraciji unapređuje se i kvaliteta nastave pa je Osnovna škola Donja Dubrava zauzela visoko 2. mjesto (između 26 škola) na ocjenjivanju uspjeha u znanju učenika međimurskih škola koje se počelo provoditi od ove školske godine.

Školski kolektiv u Bratislavi 29. lipnja 1969. godine

Krajem ove školske godine (lipanj 1969.) članovi školskog kolektiva posjetili su Budimpeštu, Bratislavu i Beč, a u srpnju iste godine 80 je učenika-izviđača s voditeljem **Fijanom Bogumilom** bilo na logorovanju na otoku Kaknu (kod Šibenika).

Školske godine 1969./70. po tri odjeljenja imaju 5., 6. i 7. razredi, no usprkos velikom broju upisanih ipak je 40 učenika neocijenjeno zbog nepohađanja škole. Kao zanimljivost iz nastave navodimo i da je te godine od 5. razreda kao strani jezik (umjesto ruskog) ponovo uveden njemački jezik.

*Ivo Mikulec, Ivanka Horvat, Vera Golub i Zvonko Golub (slijeva na desno)
20. rujna 1969. godine u berbi kukuruza na Pažutu*

Da bi škola došla do financijskih sredstava, nastavljaju se učeničke aktivnosti u poljoprivrednim poslovima. Tri dana branja kukuruza donijela su 9 600 dinara. Za taj su iznos nabavljena (uz postojeća tri) još dva televizora, a kupljen je i 16-milimetarski kinoprojektor „Iskra Kranj“ (6 238 dinara). Kinoprojektor je korišten u nastavi, ali i za prikazivanje filmova za mještane, a odabir filmova su vršili učitelji hrvatskog jezika.

Tijekom školske godine 1970./71. – 1. travnja 1971. – na zahtjev Zajednice za financiranje osnovnog obrazovanja Čakovec spajaju se tri odjeljenja 6. razreda u dva (navodno zbog malog

broja učenika iako su tada oba odjeljenja brojila 38 učenika). Ravnatelj Golub tim je povodom napisao:

Brojčani podaci o kretanju broja učenika i ovu godinu pokazali su da u svim mjestima Međimurja, osim u gradu Čakovcu i prigradskom području, znatno opada broj djece. Utvrđeno je da se svake godine rađa sve manje djece. Razlozi opadanja broja djece bili su uglavnom gospodarski – propadanje sela i odlazak velikog broja mladih ljudi na rad u druga mjesta u zemlji i inozemstvu. Na selu je ostajao samo manji broj mladih ljudi koji su uspjeli da se zaposle ili nađu kakvu-takvu perspektivu u zanatstvu ili poljoprivredi.

Opadanje broja učenika pokazuje i svega troje učenika koji na nastavu u Donju Dubravu dolaze iz Podravske Selnice.

U tom razdoblju školstvo nije pogođeno samo sve manjim brojem učenika već i sve manjim financijskim sredstvima, kako za sam obrazovni proces, tako i za plaće prosvjetnih djelatnika. Stoga je od 24. do 29. prosinca 1970. godine organiziran prvi zabilježeni štrajk prosvjetnih radnika osnovnih škola u Međimurju.

Svim problemima usprkos te je godina uspješno obnovljena prizemna zgrada (tzv. *bivša crkva*) te je podignut još jedan kat čime su dobivene dvije nove učionice i hodnik. Uz veliko odobravanje mještana učenici škole su uredili park ispred škole.

Zvonko Golub, do tada najdugovječniji ravnatelj, napušta školu 1. rujna 1971. godine i odlazi na dužnost potpredsjednika Skupštine Općine Čakovec. Na mjestu ravnatelja zamjenjuje ga **Marko Ajhner** koji se u *Spomenici* od Goluba oprostio ovim riječima:

Odlaskom Zvonka Goluba škola je iz svojih redova izgubila veomavrijednog prosvjetnog radnika i direktora

škole. Zvonko Golub radio je na ovoj školi od 1958. i za čitavo ovo vrijeme vršio je dužnost direktora ove škole. Značaki, nesebično i samoprijegorno kroz ovih 13 godina škola je pod njegovim rukovodstvom postizala izvanredne rezultate. Njegovim odlaskom škola i mjesto Donja Dubrava gubi vrijednog rukovodioca, prosvjetnog radnika i društveno-političkog radnika.

Spomenica i nadalje bilježi opadanje broja učenika. Uspoređujući broj učenika koji su upisani u I. razred na početku ove školske godine (77 učenika) s prošlogodišnjim (104), tada se i dalje osjeća tendencija opadanja broja djece. Razlika je velika i zbog toga jer je ove godine u Donjem Vidovcu samo jedno odjeljenje. I u dječjim je vrtićima zabilježen manji broj djece: u Donjoj Dubravi upisano je 56, a u Donjem Vidovcu tek 26 polaznika.

Iako je djece manje, škola se ipak osuvremenjuje: područna škola u Donjem Vidovcu dobiva vodovod, a škola na upravljanje dobiva društveni dom kojeg je i uredila uz pomoć Mjesne zajednice. Na kraju školske godine članovi kolektiva putuju autobusom na izlet u Grčku gdje posjećuju Solun, Atenu, Pirej, Korint, Peloponez, Mikenu, Delfe, Epidaurus i Larisu.

Dio školskog kolektiva na Akropoli u Ateni prilikom izleta u Grčku 1972. godine (Cecilija Dođ, ?, Franciska Kovač, ?, Katarina Keringas, ?, Elizabeta Fijan (Kovač).

Opadanje broja učenika i povećanje kvalitete nastave (1971.-1983.)

Školsku godinu 1972./73. obilježili su daljnji radovi na obnavljanju školskih zgrada, ali i iznimna postignuća učenika na kulturnom planu. Školska zgrada u Donjem Vidovcu dobila je novi krov i fasadu, a na „Zgradi br. 2“ u Donjoj Dubravi je obnovljen krov. Mislilo se i na dječji vrtić: u proljeće 1973. započeli su radovi na adaptaciji bivše Hirschlerove zgrade za potrebe dječjeg vrtića u Donjoj Dubravi.

Na kulturnom planu godinu je obilježila 400. obljetnica Seljačke bune. Tim je povodom u Hrvatskom školskom muzeju u Zagrebu organizirana izložba dječjih radova. Između 100 radova čak 7 ih je bilo iz naše škole, a rad učenice **Vere Tišler** proglašen je najboljim.

Povodom otvorenja Etnografskog muzeja u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu održana je folklorna večer na kojoj je nastupila i školska folklorna skupina s prikazom običaja bratimljena s naslovom „Na tri vogle devetake“ koju je s njima uvježbao Mijo Novak.

Nakon godina pada broja učenika školska godina 1973./74. bilježi gotovo 700 učenika. Zanimljiva je bilješka ravnatelja Marka Ajhnera da školu pohađa 23% učenika kojima se jedan ili oba roditelja nalaze na radu u inozemstvu. A upravo je zbog tih učenika

u posljednjih nekoliko godina organiziran produženi boravak u poslijepodnevni satima tijekom kojeg su učenici učili i pisali zadaće, a učitelji su im organizirali i druge vannastavne aktivnosti.

Nastavljeni su i radovi na objektima škole: uređeno je dvorište i okoliš škole u Donjem Vidovcu, a u Donjoj Dubravi uređeno je i asfaltirano igralište na Krbulji.

Posebno svečano bilo je 27. studenog 1973. kada je s radom započeo vrtić u adaptiranim prostorima bivše Hirschlerove zgrade u Donjoj Dubravi, danas na adresi Trg Republike 1.

Plodna i obostrano korisna suradnja s mjestom nastavlja se i dalje. Bogat kulturni program obilježio je nastup Folklornog ansambla „Lado“ (17. ožujka 1974.) te nastup bugarskog kazališta lutaka koje je izvelo „Snježnu kraljicu“ H. C. Andersena na esperanto jeziku. To je bila prilika da učenici, ali i mnogi drugi, po prvi put vide pravu profesionalnu kazališnu (lutkarsku) predstavu s bogatom scenografijom, rasvjetom i glazbom.

Nesvakidašnji događaj zabilježen je i 28. prosinca 1973. kada je organiziran pionirski sastanak u obliku protestnog zbora povodom Tjedna pionirske solidarnosti s narodima Indokine, Bliskog istoka, Čilea i Juga Afrike.

Porast broja učenika kratko je trajao. U *Spomenici* za školsku godinu 1974./75. ravnatelj Marko Ajhner piše o opadanju broja učenika – *upisano je 38 učenika manje nego prošle godine*. No, zanimljivo je da se te školske godine bilježi najveći broj polaznika dječjeg vrtića uopće: 93 polaznika u 3 odjeljenja (dva u Donjoj Dubravi, jedno u Donjem Vidovcu). Stoga se u Donjem Vidovcu adaptira prostor bivše zbornice za potrebe dječjeg vrtića uz gradnju sanitarnog čvora i blagovaonice.

Modernizira se i unapređuje nastava, rasterećuju se učenici. Jedan od takvih poteza je i reorganizacija radnog tjedna: u mjesecu studenom 1974. godine prelazi se na petodnevni radni tjedan. *Spomenica* bilježi i dva velika uspjeha učenika škole. Na natjecanju iz područja profesionalne orijentacije škola je osvojila 1. mjesto, a **Julio Rusak** nagrađen je za najbolji pojedinačni rezultat – 100 % osvojenih bodova. U natjecanju iz fizike najbolji u Međimurju bio je **Željko Bali** koji se time plasirao na republičko natjecanje.

Godinu 1974. obilježila je i organizacija 1. smotre međimurskog folkloru u kojoj je uvelike pomogla škola ustupivši prostore za program kao i djelatnici škole koji su se aktivno uključili u organizaciju.

„1. smotra međimurskog folkloru Donja Dubrava 22. rujna 1974. godine. Okupljanje ispred škole Donja Dubrava. Predsjednik organizacijskog odbora 1. smotre prof. Marko Ajhner“

Jedan mandat (od školske godine 1975./76. do 1979./80.) mjesto direktora škole obnaša **Petar Sokolović**. Iz njegovih bilježaka u *Spomenici* izdvajamo da je Aktiv žena iz Donjeg Vidovca područnoj školi poklonio televizor, a ista je škola dobila i obnovljenu kuhinju s keramičkim pločicama na podu i zidovima. Spomenimo da je organizirana i 2. smotra međimurskog folkloru a

Učesnici Smotre međimurskog folkloru (lipanj 1975.) na domjenku nakon nastupa.

kojoj je opet škola sa svojim djelatnicima odigrala značajnu ulogu.

Iako brojke pokazuju daljnje opadanje broja djece, tijekom sljedeće godine u školu je upisano dovoljno djece da svi viši razredu u matičnoj školi u Donjoj Dubravi imaju po tri odjeljenja. Pohvalno je i što se smanjio broj učenika koji ne polaze nastavu: u školskoj godini 1976./77. neocijenjeno je bilo svega troje učenika.

Iako *Spomenica* ponajviše govori o događajima značajnima za školu, ne zaboravlja ni pojedinačna postignuća učitelja i učenika na različitim poljima. Tako je zabilježen velik uspjeh **Snježane Zvonar** čiji je rad izabran za republičku smotru literarnih radova održanoj u Šibeniku. Ista je učenica s uspjesima nastavila i naredne školske godine osvajanjem 1. mjesta na natjecanju iz fizike za učenike 8. razreda. Najbolja u Međimurju bila je i **Marija Haramija** koja je osvojila 1. mjesto na natjecanju „Nauka mladima“ iz matematike za 5. razrede.

Uspjesima škole valja pribrojiti i to što je učiteljica **Franciska Kovač** u lipnju 1976. godine za svoj rad

u školi i mjestu primila jedno od najznačajnijih odlikovanja u ondašnjoj Jugoslaviji – Orden rada sa srebrnim vijencem.

Orden rada sa srebrnim vijencem

Školske godine 1978./79. učenici su svojim radom privrijedili 5.300.000 dinara zasadiвши mrkvu na školskim površinama (*koja je jako dobro urodila*) te berući šibu i kukuruz za Poljoprivredno dobro. Učenici iz Donjeg Vidovca i dalje dolaze na nastavu autobusom, a učenici iz Podravske Selnice biciklima. Dolazak biciklima često je otežan zbog loših vremenskih uvjeta te oni često izostaju s nastave.

Školske zgrade u vrlo su lošem stanju što zahtijeva ulaganje većih financijskih sredstava za njihovo održavanje. Stoga je pokrenuta inicijativa za izgradnju novih školskih prostora u Donjoj Dubravi i Donjem Vidovcu koja bi trebala završiti tijekom pet godina (1981./1985.).

Početkom školske godine 1979./80. na čelo škole dolazi **Ivan Đođ**, dotadašnji nastavnik fizike i matematike. Od te školske godine djeca u školu polaze s navršениh šest godina života. Nastavlja se i akcija izgradnje nove školske zgrade pa mještani Donjeg Vidovca od 1. srpnja 1980. godine plaćaju samodoprinos za izgradnju područne škole i vrtića.

No, neopterećeni ovim problemima, naši učenici nastavljaju nizati uspjehe. Tako su velik uspjeh postigli članovi Izviđačkog odreda „Moša Pijade“: bili su najbolji na jesenskom i proljetnom višeboju što im je osiguralo logorovanje na „Otoku mladosti“ (otok Obonjan kod Šibenika) u srpnju 1980. godine.

Nastavlja se i održavanje Smotre međimurskog folklor (22. lipnja 1980.) koja je ponovo polučila velik uspjeh i bila veoma dobro prihvaćena među mještanima i mnogobrojnom publikom, a kojoj je naša škola bila domaćin uz svesrdnu pomoć svih djelatnika škole.

Dobra suradnja „Seljačke sloge“ i škole u organizaciji Smotre međimurskog folklor iznjedrila je „Smotru kulturno-umjetničkog stvaralaštva učenika osnovnih škola“ Međimurja.

Briga za unapređenje obrazovnog sustava donijela je još jednu novost – školskog pedagoga, a prva djelatnica na tim poslovima od školske godine

„Osmi razredi a i b takmičenje iz povijesti NOB-a uoči Dana Armije 22. 12. 1981. Pobjednik 8.a.“ Natjecanje se održalo u sportskoj dvorani, današnjoj prostoriji KUD-a Seljačka Sloga Donja Dubrava u Domu kulture Zalan. U prvom redu sjede (slijeva): Terezija Hrašćanec, Fanika Kovač, Milica Čituš, Asima ? i Elizabeta Toplek – Teta Liza.

1980./81. u našoj školi bila je **Milica Čituš**. Uza sve redovne poslove nastavljeno je i planiranje gradnje nove školske zgrade za koju je kao najbolja lokacija izabrana Krbulja.

Broj učenika se s vremenom pomalo ustalio pa je u školskoj godini 1981./82. upisano dovoljno djece da od 1. do 5. razreda imamo po dva, a u ostalim razredima po tri odjeljenja. Učenici su bili aktivni u i poljoprivrednim radovima kojima su školskom budžetu pridonijeli sa 140 000 dinara. Skupljale su se i sekundarne sirovine (papir i tekstil), ali su tim novcem samostalno raspolagale razredne zajednica (razredi).

Tijekom školske godine uređen je sanitarni čvor u Donjem Vidovcu, a škola u Donjoj Dubravi je opremljena kabinetima za općenarodnu obranu i društvenu samozaštitu. Od investicijskih se radova spominje završetak izgradnje sportskih objekata.

Zdravstvena zaštita upotpunjena je brigom za zdravlje zuba pa su učenici svakog dana uzimali po jednu tabletu fluora. *Spomenica* još bilježi i odlazak učenika 3. razreda na plivanje u Petešovce u vrijeme produžne nastave. Ono što je vrijedno istaknuti za ovu školsku godinu je i podatak da je 31. kolovoza 1981. godine u zasluženu mirovinu otišla **Elizabeta Toplek** koja je gotovo cijeli radni vijek provela kao školska kuharica.

Nova školska zgrada na Krbulji u izgradnji

Školsku godinu 1982./83. obilježila su, za ono vrijeme, dva važna događaja. Prvi se dogodio 15. rujna 1982. kad je počela gradnja nove školske zgrade na Krbulji. Izvođač radova bio je GK „Medimurje“, a vrijednost radova procijenjena je na 6,3 (ondašnjih) milijardi dinara.

Drugi je događaj bila smrt ondašnjeg visokopozicioniranog člника Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije Vladimira Bakarića. Tada je, u suglasnosti s Općinskom konferencijom SSRN-a, upućen prijedlog Republičkoj konferenciji da naša škola nosi njegovo ime. *Spomenica* ne donosi podatke kakva je bila sudbina ovog prijedloga, ali škola nikad nije nosila predloženo ime.

Ne mareći za trenutnu političku i ekonomsku situaciju, djelatnici i učenici škole i ove godine marljivo se bave mrkvom i šećernom repom, a zaradu od 20 000 000 (ondašnjih) dinara većinom namjenjuju izgradnji sportske dvorane.

Učenički školski list "Dobrava" koji je izlazio 1979. godine

Črljena škola (1983. - 1990.)

GK „Međimurje“ uspješno je završio gradnju nove školske zgrade koja je 8. listopada 1983. svečano otvorena uz nazočnost predsjednika Republičke konferencije SSRN SR Hrvatske Pere Djetelića.

Svečano otvorenje nove školske zgrade 8. listopada 1983. godine

Bivša, stara, školska zgrada se preuređuje: donje prostorije namijenjene su društvenim skupovima, zabavama, svatovima, a gornje prostorije budućem zavičajnom muzeju. Nastava tjelesnog odgoja, kao i aktivnosti školske zadruge, i dalje se odvija u Zalanovoj zgradi. Da bi se riješio problem nastave tjelesnog odgoja, ali i pomoglo mjesnim sportskim udrugama, 20. svibnja 1984. izglasan je samodoprinos za nastavak gradnje školske sportske dvorane.

U novoj školskoj zgradi nastava se odvija u

osam razreda sa po dva odjeljenja (osim 7. razreda koji ima tri odjeljenja), a učenici i dalje postižu zapažene uspjehe. **Vlado Rusak, Nada Vučenić, Igor Janjatić i Mladen Bolješić** osvajaju bicikl kao nagradu za prvo mjesto na natjecanju „Što znam i kako se ponašam u prometu“, a istu nagradu osvajaju i plasmanom na treće mjesto na regionalnom natjecanju u Varaždinu.

Početak školske godine 1984./85. obilježen je smanjenim brojem polaznika dječjeg vrtića pa je i u Donjoj Dubravi i u Donjem Vidovcu formirana samo po jedna skupina. Srećom je u školi situacija bolja: formirana su po tri odjeljenja 6. i 7. razreda.

Društveno-korisnim radom škola je i ove godine zaradila 500 000 (ondašnjih) dinara, ali to nije dovoljno za zacrtane planove pa se u Donjem Vidovcu ponovo izglasava samodoprinos za gradnju nove škole i vrtića. U *Spomenici* čitamo i da se obuka učenika 3. razreda u plivanju nastavlja u Varaždinskim toplicama te da plivanje od te školske godine postaje obavezno.

Rujan 1985. godine donosi nove probleme s brojem učenika. Tada su zbog manjka djece početkom školske godine 1985./86. formirani samo po jedan 1., 3. i 6. razred, 2. i 4. razred imali su dva odjeljenja, a ostali razredi ostali su na tri odjeljenja. Iste se godine događa i primopredaja „Zgrade br. 2“ (Zalanove zgrade) koja prelazi na upravljanje Mjesnoj zajednici, ali škola i dalje tamo ima nastavu tjelesnog odgoja i prostore za dječji vrtić.

Spajanje škola iznova je aktualno pa je tako krajem 1985. godine usvojena nova odluka o preustroju škola na području Međimurja. Njome naša škola postaje matična škola za područne škole iz Donjeg Vidovca, Marije na Muri (danas Sveta Marija) i Donjeg Mihaljevca. Uz ovu organizacijsku

promjenu škola u Donjoj Dubravi mijenja ime te od 28. svibnja 1986. službeni naziv škole glasi **Osnovna škola 25. maj Donja Dubrava**.

Tijekom ove i sljedeće školske godine (1986./87.) školu polazi 711 učenika u 32 odjeljenja s tri područne škole (Donji Vidovec, Marija na Muri i Donji Mihaljevec), dva dječja vrtića (Donja Dubrava i Donji Vidovec) te malu školu (Marija na Muri). I tijekom ove školske godine kontinuirano se skuplja stari papir, a učenici sudjeluju u društveno-korisnom radu (bere se kukuruz, probire se sjemenski kukuruz, sadi se šiba...). Sva prikupljena sredstva koriste se za unapređenje nastave i nabavu školske opreme pa iz tog razdoblja bilježimo prvu nabavu računala – četiri ORLA 64K uvela su našu školu u informatičku eru. Spomenimo i da je izradom idejnog projekta nastavljen rad na gradnji nove školske zgrade u Donjem Vidovcu.

Od školske godine 1987./88. bilježimo konstantno smanjene broja učenika koje, nažalost, traje još i danas. Te je godine od nižih razreda samo 4. razred imao dva odjeljenja, dok su viši razredi (osim 7. s tri odjeljenja) imali po dva paralelna odjela. Škola je u toj godini bila domaćin 19. općinskog natjecanja ekipa

Primanje učenika u omladince na Petrovoj gori 1988. godine.

Crvenog križa i civilne zaštite u pružanju prve pomoći, aktivno se uključila u obilježavanje stote godišnjice osnutka DVD-a Donja Dubrava (18./19. lipnja 1988.), a ugostila je i sudionike 6. smotre međimurskog folkloru u svojim prostorima. Nastavljeni su i radovi na gradnji dvorane u Donjoj Dubravi, a kompletirana je projektno-tehnička dokumentacija za školu u Donjem Vidovcu.

Pad broja djece uzima svoj danak – u školskoj godini 1988./89. po prvi se put u pisanoj povijesti školstva dogodilo da su svi niži razredi jednostruki (32/26/27/21). Situacija u višim razredima bila je nešto bolja, a brojnost je popravio Donji Mihaljevec gdje su upisana po dva odjeljenja 2. i 3. razreda.

U travnju 1989. godine škola je bila domaćin 11. općinske smotre iz prometne kulture „Što znam i kako se ponašam u prometu“. Već sljedeći mjesec – 29. svibnja 1989. – započinje gradnja škole u Donjem Vidovcu, a nastavljaju se i radovi na dvorani u Donjoj Dubravi. Uz gradnju dvorane uređuje se zelena površina pred školskom zgradom na kojoj je, uz stručnu pomoć Drage

Natjecanje iz prve pomoći koje se održavalo u još nedovršenoj dvorani šk. godine 1987/1988.

Vojvode, zasađeno 400 sadnica stabala i ukrasnog grmlja.

Manji broj učenika smanjuje i potrebu za brojem djelatnika pa dvoje učitelja školske godine 1989./90. prelazi na druga radna mjesta u susjedne škole. Područna škola u Donjem Vidovcu ima samo 80 učenika (17/22/21/20) od prvog do četvrtog razreda.

Usprkos tomu nastavljeni su radovi na školi u Donjem Vidovcu te se kraju privode zidarski, krovopokrivački, limarski i stolarski radovi. I materijalna situacija u školstvu je sve gora pa je, u znak protesta, 16. travnja 1990. godine, organiziran jednodnevni štrajk.

Osnivačka skupština zavičajnog muzeja

Nova školska zgrada po završetku gradnje 1983. godine

Turbulentne vojne i političke godine (1990. - 1996.)

Školske godine 1990./91. direktorom škole postaje **Josip Zbiljski** koji kormilo škole preuzima u turbulentnim godinama raspada Jugoslavije. Uslijed usvajanja demokratskih principa pristupa se dezideologizaciji škole, ukida se primanje u pionire i manifestacije povodom 25. svibnja, a pokrenuta je i inicijativa vraćanja školi starog imena. Promjene se događaju i na zakonodavnom planu: donesen je novi Zakon o osnovnim školama, novi Statut škole, a upravljanje školom preuzima Školski odbor (13 članova) i Zajednica doma i škole (27 članova). Nema više produžne nastave, negativno ocijenjeni učenici se upućuju na ispit, a učenici s dvije negativne ocjene ponavljaju razred. *Spomenica* još bilježi da te godine školu polazi i troje učenika romske nacionalnosti.

Školskoj godini 1991./92. prethode ratne scene kao i vijest o smrti našeg mještanina Predraga Jurčeca, prvog poginulog međimurskog dobrovoljca u Domovinskom ratu. Dvoje djelatnika škole (Zbiljski Josip i Zvonar Marijan) odlaze kao dobrovoljci u rat. Usprkos ratnoj stvarnosti, djelatnost u školi se nastavlja (koliko je to moguće) normalno. Tako je donesen novi Pravilnik o radnom zaduženju učitelja i stručnih suradnika kao nastavak započete dezideologizacije. Zanimljivo je da je slijedom novog Zakona sedmero učenika upućeno na ponavljanje razreda.

U vrijeme ratnih i poratnih zbivanja *Spomenica* u četiri naredne godine (1992. – 1996.) nije redovito vođena. Stoga su podaci o tom razdoblju iznimno malobrojni i uglavnom se oslanjaju na sjećanja tada aktivnih djelatnika škole.

Iz dostupnih podataka znamo i da je 1994. godine (na inicijativu ravnatelja Josipa Zbiljskog) učitelj **Antun Horvat** (uz pomoć **Željka Kovača**, **Zlatka Bartolića** i ostalih djelatnika škole) organizirao prvi školski festival „Radost u pjesmi“. S uvjerljivo najvećim brojem glasova publike pobjednica je bila (današnja djelatnica škole) **Suzana Karloci**, a nagradu žirija ponijela je **Marija Vidović**.

Školsku godinu 1996./97. s novom ravnateljicom **Terezijom Hrašćanec** 360 učenika (raspoređenih u 16 odjeljenja) nastavu je započelo s besplatnim udžbenicima te informatikom i vjeronaukom kao izbornim predmetima. U mjesecu travnju 1997. godine donesena je odluka da se od sljedeće školske godine (ponovo) formiraju dvije osnovne škole: Osnovna škola Donja Dubrava s područnom školom Donji Vidovec i Osnovna škola Sveta Marija s područnom školom Donji Mihaljevec.

Suradnja s Osnovnom školom Bizonja nastavlja se te su od 29. 5. do 2. 6. 1997. učenici i učitelji naše škole bili gosti Bizonje čime je počela dugogodišnja suradnja dviju škola koja se nastavlja godišnjim uzajamnim posjetima djece i djelatnika do današnjih dana.

Nastavlja se i s festivalom „Radost u pjesmi“ koji je 1998. godine održan 6. lipnja, a prihod od ulaznica namijenjen je kupnji četiriju tambura za tamburaški orkestar i obnavljanju narodnih nošnji za folklornu skupinu.

Pobjednice prvog festivala Radost u pjesmi održanog 1994. Suzana Karloci i Marija Vidović

našli zajednički jezik – hrvatski, odnosno njegovu stariju verziju koju govore stariji mještani Bizonje. Hrvatski jezik (u standardnom obliku) njeguju i učenici škole gdje ga uče uz materinji mađarski jezik. Usmeni dogovor o budućoj suradnji i uzajamnim posjetima ostvaren je 1996. godine kada su učenici i njihovi učitelji po prvi put doputovali u Donju Dubravu.

Iz tog razdoblja bilježimo i početak suradnje s Osnovnom školom iz Bizonje u Republici Mađarskoj. Mjesto Bizonja smješteno je pet kilometara od tromeđe Mađarske, Austrije i Slovačke i nastanjeno je uglavnom potomcima Hrvata koji su se tu naselili prije 400 godina bježeći od Osmanlija.

Suradnja s osnovnom školom Bizonja započela je 1994. godine kada su učenici i učitelji škole bili smješteni u tom mjestu tijekom sudjelovanja na Međunarodnoj smotri dječjeg folkloru u mađarskom mjestu Mossonmagaruvaru. Na veliko iznenađenja naših učenika i učitelja sa svojim su domaćinima

1996. godine održana je prva Smotra dječjeg folkloru na kojoj su nastupili i gosti iz Bizonje. Publici su se predstavili tradicijskim hrvatskim igrama za djecu u sklopu koje su izveli i „Igra kolo u 20 i 2“. Uz njih, nastupili su i učenici naše škole.

Prvi posjet učenika iz Bizonje Donjoj Dubravi 1996. godine

Mlađa i starija folklorna skupina nastupaju na prvoj Smotri dječjeg folkloru 1996. godine

U suvremenom dobu (1996. - 2016.)

Iz tog razdoblja s ponosom spominjemo i da je 1998. godine naša učiteljica **Milica Janjatić** za zasluge u prosvjeti odlikovana Redom Danice hrvatske s likom Antuna Radića.

Školske godine 1999./2000. ravnateljica Terezija Hrašćanec bilježi da učenici pokazuju velik interes za izborne predmete – informatiku i vjeronauk (koji pohađaju gotovo svi učenici).

Dječji vrtić Donja Dubrava od 1. siječnja 1999. godine počinje djelovati kao samostalna ustanova, a u Donjem Vidovcu djeluje samo jedna grupa u 10-satnom boravku.

Tu je školsku godinu od 364 učenika odličnim uspjehom završilo 138 učenika, 123 s vrlo dobrim, 80 s dobrim, a 1 je učenik upućen na ponavljanje razreda.

Bilježimo i velik uspjeh učenice **Monike Matotek** koja je svoj literarni rad u travnju 2000. godine predstavila na državnoj smotri „Lidrano“. Nešto ranije je **Marko Crnković** na županijskom natjecanju iz biologije osvojio prvo mjesto, a aktivni su bili i učenici nižih razreda koji su sudjelovali u školi u prirodi na Bjelolasici od 22. do 27. svibnja 2000. godine.

Uspjesi učenika nastavljaju se i školske godine 2000./01. – **Nino Klobučarić** i **Matija Kopasić** kao članovi novinarske skupine osvajaju prvo mjesto na županijskom „Lidranu“, a folklorna i tamburaška sekcija nastupa na otvorenju izložbe „Uskrsna pisanica“ u Etnografskom muzeju u Zagrebu. Kontinuirano ulaganje u suvremena školska pomagala omogućuju opremanje učionice informatike s 11 računala i dva pisača, dok je jedno računalo priključeno na internet.

Škola s Družbom Braće hrvatskog zmaja i Maticom hrvatskom Čakovec organizira središnju svečanost povodom 330. obljetnice pogibije Petra Zrinskog i Frana Krste Frankopana u sklopu koje je organiziran znanstveni skup i predstavljanje knjige „Novi Zrin“ autora Hrvoja Petrića, Dragutina Feletara i Petra Feletara.

Škola plivanja za učenike 3. razreda u šk. godini 1999./2000.

Kao jedna od najvećih nagrada za velik trud cijelog školskog kolektiva 5. listopada 2002. godine dolazi priznanje Međimurske županije Osnovnoj školi Donja Dubrava za uspješan, kvalitetan i kreativan rad.

Škola i dalje ostvaruje suradnju s drugim društvima koja djeluju u mjestu. Tako je plodna suradnja naše škole i Košarkaškog kluba

„Dubravčan“ urodila osvajanjem drugog mjesta na županijskom natjecanju. Nastavljaju se i susreti s učenicima iz Bizonje s kojima smo se po sedmi put (28. – 30. rujna 2001.) družili u Republici Mađarskoj. Mlađa i starija folklorna skupina te tamburaški sastav sudjelovali su u kulturnom programu uz koji su održana i sportska natjecanja između učenika dviju škola.

Na kraju školske godine 2002./03. prvi je put organiziran *Dan škole – Dan otvorenih vrata* koji je obilježen bogatim kulturnim i sportskim programom na kojem su uz učenike sudjelovali i roditelji. Novitet je bio i eko-kviz kojim su učenici viših razreda obilježili Dan planeta Zemlje.

Kao izborni predmet od školske godine 2003./04. počinje se predavati engleski jezik, a polaze ga 43 učenika 4. razreda. Učenici i nadalje u dodatnim nastavnim i vannastavnim aktivnostima nižu uspjehe. **Siniša Ban** je najbolji na županijskom natjecanju u tehničkom stvaralaštvu mladih, a članovi školske novinarske grupe gosti su redakcije Večernjeg lista te, kao prva osnovna škola, prisustvuju sjednici Sabora Republike Hrvatske. Učenici područne škole Donji Vidovec u akciji skupljanja stakla osvojili su prvo mjesto u županiji za što su nagrađeni LCD projektorom. Oni su također te godine gostovali kod učenika u mađarskom mjestu Fičekazu, a oni su im posjet uzvratili na „Dječjim ljetnim igrama“ u rujnu 2004. godine (uz djecu iz Kotoribe, Svete Marije i Donje Dubrave).

31. kolovoza 2004. godine u mirovinu odlazi učiteljica razredne nastave Milica Janjatić s 42 godine radnog staža u OŠ Donja Dubrava. U tom je vremenu vodila mnogobrojne generacije učenika kojima je bila prva učiteljica, vodila ih u prvim školskim koracima, upoznavala ih sa slovima i

Članovi školskog sportskog kluba (košarkaši) šk. godine 2002/2003.

brojkama. Kod učenika je poticala stvaralački rad te su literarni i likovni radovi njenih učenika redovito bili objavljeni u lokalnim i županijskim novinama te pozivani na sudjelovanje na općinskim i državnim natjecanjima i smotrama.

Od školske godine 2004./05. učenici 1. i 2. razreda sudjeluju u programu Rano učenje engleskog u sklopu kojeg engleski jezik uče dva sata tjedno. Te je godine zabilježeno još nekoliko izuzetnih uspjeha učenika na županijskim i državnim natjecanjima: **Margareta Bali** je osvojila prvo mjesto na županijskom natjecanju iz biologije, a sudjelovala je i na regionalnom natjecanju iz matematike; **David Šarkanj** je sudjelovao na državnom natjecanju iz fizike, a **Ines Zvonar** i **Martina Detelj** su sudjelovale na županijskom i državnom natjecanju iz biologije.

2005. godine naša je škola odabrana kao jedna od škola za pilot-projekt primjene Hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda (HNOS). Nakon godinu dana rada po novom programu uspoređeni su rezultati rada eksperimentalnih škola s onima koje su radile po starom programu. Zaključeno je da HNOS daje puno bolje rezultate te da će sve škole postupno prijeći na taj način rada. HNOS predviđa smanjene enciklopedijskih sadržaja u udžbenicima,

manje učenja činjenica napamet i više povezivanja, razvijanje kritičkog mišljenja, prosuđivanja i logičkog zaključivanja.

Iz ove školske godine izdvajamo i prvo mjesto starije folklorne skupina (pod vodstvom **Lidije Mikulan**) na Smotri dječjeg folklornog stvaralaštva održanoj u Maloj Subotici.

Školske godine 2006./07. njemački jezik postaje izborni predmet, a engleski se uči od prvog razreda. Tijekom školske godine provodio se program „Pristupačnije i kvalitetnije obrazovanje Roma u Hrvatskoj“ kroz produženi boravak dviju skupina Roma u matičnoj i područnoj školi.

Milica Janjatić s jednom od svojih prvih generacija

Ovim se projektom poticao suživot, tolerancija i interkulturalizam.

Učenici iz Donjeg Vidovca još su jednom postigli značajan rezultat u nacionalnoj akciji sakupljanja starog papira: za osvojeno deveto mjesto nagrađeni su s 4 457 kuna.

Na kraju školske godine u mirovinu odlazi učiteljica povijesti i geografije Barica Vidović s 38 godina staža. Od prvih dana rada s učenicima,

Barica Vidović ih je predano upućivala u zanimljivosti povijesnih zbivanja i ličnosti. Uz redovan rad godinama je bila angažirana u radu školske zadruge, posebno u sekciji malih vezilja.

Župnik Mirko Pilaj preuzima župu u Donjem Vidovcu te, zbog prevelikih obaveza, prestaje biti vjeroučiteljem u školi.

Školske godine 2007./08. upisano je točno 300 djece, a znatno opadanje broja upisanih učenika vidi se na (doduše, izoliranom) primjeru 4. razreda područne škole u Donjem Vidovcu koji broji samo devet učenika.

Veliki uspjeh ostvarila je **Margareta Bali** osvajanjem prvog mjesta na državnoj i međunarodnoj razini u natjecanju Genius Logicus. **Ivan Kopasić**, učenik 7. razreda, osvaja prvo mjesto na natjecanju iz kemije te sudjeluje na državnom natjecanju.

Tijekom ove školske godine u mirovinu odlazi nekoliko dugogodišnjih djelatnika škole: Ana Hrašćanec, učiteljica razredne nastave s 38 godina staža, Ivan Lukan, učitelj njemačkog jezika s 25 godina staža i Josip Žvorc, tajnik škole s 42 godine staža.

Trend opadanja broja učenika nastavlja se i u školskoj godini 2008./09. kada je po prvi put broj upisanih učenika manji od 300: škola ima samo 284 učenika.

No unatoč sve manjem broju učenika, uspjeh koji su naši učenici postigli na županijskim i državnim natjecanjima čini ovu školsku godinu jednom od značajnijih. Prvo mjesto na Lidranu i sudjelovanje na državnoj smotri novinarskim radom osigurao je **Jerko Fabić**, **Margareta Bali** se, kao prva na županijskom natjecanju, plasirala na državno natjecanje iz hrvatskog jezika, a zajedno s **Petrom Međimurec** bila je i na državnom natjecanju iz matematike. Na regionalnom natjecanju iz

Male vezilje šk. godine 2002./2003.

matematike bila je **Bernarda Miser**, a **Stela Horvat** sudjelovala je na državnoj smotri tehničke kulture. Prva mjesta na županijskim natjecanjima ostvarili su učenici na Vjeronaučnoj olimpijadi kao i članovi Učeničke zadruge Pupoljak. Aktivni su bili i učenici 4. razreda koji su te godine proveli četiri dana u Gorskom kotaru u sklopu škole u prirodi.

U studenom 2009. godine ravnateljicom škole postaje **Mirjana Ribić** koja tu dužnost obnaša i danas. Članovi školskog kolektiva neprestano se usavršavaju o čemu govori podatak da školske godine 2009./10. u školi radi troje učitelja-mentora (**Željko Kovač**, **Tamara Žiga** i **Milanka Krhač**) te dva učitelja-savjetnika (**Ivan Dođ** i **Zvonimir Malić**). Uz to, čak je šest učitelja steklo informatičke kvalifikacije (ECDL diploma).

Odlukom Učiteljskog vijeća od te se školske godine dodjeljuju nagrade za najboljeg učenika i najboljeg sportaša generacije. Prvu titulu najbolje učenice generacije ponijela je **Nikol Štefić**, a **Bruno Ribić** proglašen je najboljim sportašem.

Te je godine preuređen dio školskog prostora koji su ranije koristili polaznici dječjeg vrtića – uređene su dvije učionice, dva sanitarna čvora te sanitarni čvor za invalide.

Školske godine 2010./11. školu polazi 268 učenika, od čega 15 Roma. Zajedničkim naporima škole, Općine Donja Dubrava i Međimurske županije učenicima s motoričkim poteškoćama osiguran je asistent u nastavi. Radnom akcijom zaposlenika škole uređena je okolina škole. Po prvi je put organiziran „Božićni sajam“ na kojem su učenici prodavali ukrase i čestitke koje su izradili sa svojim učiteljima u adventsko vrijeme. Učenici su u suradnji s Muzejom Međimurja sudjelovali u projektu „Mali kustosi“ u sklopu kojeg su istraživali fljojsarenje na rijeci Dravi.

2010. godine navršilo se 15 godina suradnje osnovnih škola Donja Dubrava i Bizonja što je 25. rujna 2010. okrunjeno potpisivanjem „Ugovora o suradnji u oblastima prijateljstva, nastave, kulture, sporta i turizma“ između dviju općina i škola.

Jedan od zanimljivijih dana u povijesti naše škole bio je 27. travnja 2012. Naime, to je bio dan kada su učenici i zaposlenici zamijenili uloge. Tako su učenici zauzeli zbornicu, postali učitelji, ravnatelji, kuhari, čistači i domari dok su se učitelji ponovno prisjetili kako je to sjediti u školskim klupama i strepiti od ispitivanja.

Školske godine 2011./12. na državno su se natjecanje plasirali **Saša Dominić** u kategoriji raketnog modelarstva i **Melani Štefić** iz njemačkog jezika. *Spomenica* bilježi i sportske uspjehe učenika 5. i 6. razreda koji su na županijskim natjecanjima iz košarke, rukometa i odbojke osvojili prva mjesta. Učenici su se za natjecanja pripremali u obnovljenoj školskoj sportskoj dvorani na kojoj je zamijenjen krov sa štetnim azbestom.

Od školske godine 2012./13. njemački se jezik predaje kao izborni predmet u četiri skupine u višim te dvije u nižim razredima. Takva raspodjela u odnosu na učenje engleskog jezika posljedica je

veće potrebe za znanjem engleskog nego njemačkog jezika. Te je godine i osmišljena himna škole s naslovom „Naša dubravska škola“.

Mnogobrojnim akcijama škola pokušava prikupiti novčana sredstva za poboljšanje kvalitete nastave: sredstvima sakupljenima na „Adventu v Dobravi“ kupljena je prva pametna ploča za učionicu matematike, a u akciji sakupljanja starog papira škola je, sa 64 kilograma papira po učeniku, osvojila prvo mjesto i nagradu od 3 000 kuna što je utrošeno za nabavu učila.

Uz više od 800 škola iz cijele Hrvatske i naši su učenici od školske godine 2013./14. uključeni u projekt „Jedem voće, mislim zdravo“ u sklopu

*Dražen Balog u ulozi učitelja matematike...
a učiteljica Ivana Friščić Dornik sjela je u učeničku klupu (2012.)*

kojeg se jednom tjedno dobiva voće. A dodatno voće u prehrani svakako nije odmoglo učenicima-košarkašima Ivanu Lisjaku, Domagoju Kuzmiću, Davidu Miseru, Karlu Klipiću, Kreši Klipiću, Leonu Karlociju, Marinu Matoteku, Petru Jakupaku i Igoru Dankiću koji su se plasirali na državno natjecanje u košarci održanom u Puli. Uz ove odlične rezultate spomenimo još da je ovu školsku godinu čak 48 % učenika završili s odličnim uspjehom.

Sa školskom godinom 2014./15. Osnovna škola Donja Dubrava (kao jedna od prvih u državi) počinje koristiti e-dnevnik koji zamjenjuje fizički, papirnati dnevnik.

Po drugi su put u dvije godine učenice **Nikolina Matulin, Tamara Punčikar, Marta Horvat i Marijeta Bogomolec** posjetile Hrvatski sabor. U sklopu Građanskog odgoja one su 2013. predstavile svoje istraživanje o *dobravskom ljuku* na državnom susretu koje se svake godine održava u Hrvatskom saboru, a svojim su odličnim nastupom osigurale još jedan poziv u Zagreb. Tako su 15. prosinca 2014. godine svoje istraživanje predstavile pred prisutnim saborskim zastupnicima i to kao jedna od samo šest osnovnih škola iz Hrvatske.

Prva pametna ploča koristi se u nastavi matematike

Sudionici svečanog predstavljanja projekata u sklopu Građanskog odgoja sa saborskim zastupnicima i predsjednikom Hrvatskog sabora Josipom Lekom 2014.

Istaknimo i da je, prilikom svog redovitog posjeta školama, matičnu i područnu školu posjetio varaždinski biskup **Josip Mrzljak** u pratnji župnika Mirka Pilaja.

Varaždinski biskup Josip Mrzljak s ravnateljicom škole Mirjanom Ribić prilikom posjete školi 2015. godine

Školski sportaši i nadalje su uspješni – ove školske godine odbojkaši osvajaju prvo mjesto na županijskoj razini te drugo mjesto u regionalnoj poluzavršnici.

Zbog lošeg stanja u školstvu i položaja prosvjetnih radnika 25. rujna 2014. godine održan je jednodnevni štrajk učitelja. Zanimljivo je da je ovo tek treći štrajk prosvjetnih radnika zabilježen u *Spomenici* iako se sa sigurnošću zna da ih je bilo i više.

Školsku godinu 2015./16. započelo je 226 učenika i 40 djelatnika (26 učitelja, ravnatelj, 2 stručna suradnika, tajnik, računovođa, 2 domara, 2 kuharice i 5 spremačica). Najviše učenika broji 4. razred u Donjoj Dubravi – njih 19. Kontinuirani predani rad nastavničkog kadra rezultirao je jednim savjetnikom (**Željko Kovač** – hrvatski jezik) i troje mentora (**Milanka Krhač** – kemija, **Mihaela Martinčić** – pedagogija i **Marina Ostrugnaj** – tehnička kultura). Uspješni su bili i učenici: 3 učenice 7. razreda **Lora Golubić**, **Marta Fabić** i **Ivona Čižmešija** osvojile su prvo mjesto i novčanu nagradu u iznosu od 6000 kuna na natjecanju o racionalnom gospodarenju otpadom u organizaciji komunalnog poduzeća PRE-KOM; učenici 5. i 6. razreda osvojili su prvo mjesto na županijskom natjecanju iz odbojke, a **Nika Lukša**, **Barbara Čižmešija**, **Mirta Strbat** i **Karmen Kedmenec** prvo mjesto u stolnom tenisu.

Ova se godina odlikovala raznovrsnim aktivnostima. Nakon nekoliko godina pauze obnovljen je učenički festival koji je ove godine održan pod nazivom Božićna radost. Prvu nagradu publike osvojio je **Teodor Kuzmić**, a nagradu žirija **Paola Lukša**. Povodom 790. godišnjice prvog spomena mjesta Donji Vidovec organiziran je svečani program u kojem su sudjelovali i učenici područne škole. Učenici 5. i 6. razreda sudjelovali su na radionici „Bregunica – ptica godine“ u sklopu koje su obišli prirodna staništa bregunice na obali rijeke Drave u suradnji sa zaštitarskom udrugom ZEUS.

2016. godine škola obilježava 230. godišnjicu školstva u Donjoj Dubravi.

Šareni hodnik kojega je oslikala prof. likovne kulture Viktorija Balog Mikac

UČENIČKA ZADRUGA PUPOLJAK

Prvi spomen učeničkog zadrugarstva nalazimo u *Spomenici* iz školske godine 1957./58. gdje čitamo da je od učenika viših razreda oformljena školska zadruga. Njezine prve aktivnosti vezane su uz Poljoprivrednu zadrugu u Donjoj Dubravi i poljske radove. Već sljedeće godine 75 zadrugara zasađuje 900 čhv sortnog krumpira, a iduće godine čak 2000 čhv talijanskim sortama pšenice. Djelatnost Zadruga se širi pa od školske godine 1961./62. djeluju dvije sekcije: ratarska i povrtlarska. Vrijedno je i spomenuti da Zadrugom upravljaju sami članovi - kao način upravljanja primjenjuje se dječje samoupravljanje.

Kako Zadruga nije imala svoje obradive posjede, godine 1965. upućen je zahtjev Poljoprivrednoj zadruzi za dodjelom dijela zemlje na Krbulji što, na žalost, nije usvojeno. Svoje zemljište Zadruga je dobila tek 1967. godine kad se počinje uređivati južni dio školskog vrta na čijem je jednom dijelu zasađen voćnjak, a na drugom pokusne gredice.

Učenici i učitelji u školskom vrtu 60-ih godina XX. stoljeća

Spomenica opširnije ne bilježi podatke za razdoblje između 1969. i 1975. godine, ali Zadruga je i u tom vremenu djelovala. Na to upućuje zapis iz 1975. da su *mladi zadrugari naročitu brigu vodili o usjevima na zemlji u Donjoj Dubravi i Donjem Vidovcu*. I u narednim su godinama zadrugari bili vrijedni te su zaradom od sadnje mrkve kupljena brojna nastavna sredstva i pomagala, a članovi Zadruga nagrađeni su stručnom ekskurzijom. S vremenom se aktivnosti Zadruga šire i na vezenje i pletenje košara. Ovo je proširenje djelatnosti urodilo pozivom na Republičku smotru zadrugarstva školske godine 1980./81., kao i (godinu potom) na 10. sabor učeničkih zadruga ondašnje Jugoslavije gdje su učenici **Josip Matulin**, **Ratimir Tomašić** i **Mirjana Cenko** uspješno demonstrirali umijeće pletenja košara. Od toga vremena počinje i suradnja s „Medimurjepletom“ iz Donjeg Vidovca koji otkupljuje zadružne proizvode. Uspješan i kvalitetan rad čak 114 mladih zadrugara urodio je odlaskom članova 1984. godine na 11. sabor učeničkog zadrugarstva u Ohrid.

Godine 1985. je za voditeljicu Zadruga imenovana nastavnica **Nada Bogojević**. Suradnici su joj bili **Ljudevit Fundak**, **Ljubica Kolarić**, **Vera Klarić** te (kao vanjski suradnik) **Josip Kalinić**. Unutar Zadruga tada djeluje sedam sekcija: košaraši, cvjećari, povrtlari, voćari, vezilje, čuvari prirode i pletači komušinom. Ova posljednja aktivnost – izrada predmeta od komušine – je novitet jer predstavlja obnovu već pomalo zaboravljene vještine koja je bila zastupljena na području Donje Dubrave i Donjeg Vidovca još dugo nakon 2. svjetskog rata.

Krajem osamdesetih godina u Zadrugu je učlanjeno više od 120 učenika, a najaktivnije su sekcije pletača šibom i komušinom. Njihovi proizvodi su se dobro prodavali, a otkupljivao ih je i „Međimurjeplet“ (s kojim je škola i otprije imala uspješnu suradnju – učenici su na njihovim poljima pomagali saditi i skupljati šibu za što su dobivali određeni dio šibe za pletenje kao i pribor i kalupe).

Marljiv rad i nadalje donosi brojne pozive na državne susrete. Među njima izdvajamo 8. smotru učeničkih zadruga Hrvatske u Petrinji (1989.) na kojoj su naši košaraši i pletači komušinom postigli zapažene rezultate, a razgovor s njima emitiran je u emisiji „Slušaj kako zemlja diše“ Hrvatske radio-televizije. Već sljedeće godine Zadruga sudjeluje, kao predstavnik sjeverozapadne Hrvatske, na 14. susretu učeničkih zadruga Jugoslavije dok je na susretima školskih zadruga u Murskoj Soboti (Republika Slovenija) izlaganje podnijela voditeljica Nada Bogojević. Sve je ovo urodilo svrstavanjem naše Zadruga među četiri najbolje zadruga.

*Priznanje školskoj zadrugi „Pupoljak“ za nastup na
14. susretu školskih zadruga Jugoslavije održanim 1990. godine*

Razdoblje borbe za osamostaljenje Hrvatske (1991. – 1995.) donosi značajnije gašenje aktivnosti. Usprkos svemu godine 1993. ponovo počinje djelovati sekcija malih vezilja, a godine 1996. pridružuju im se mali povrtlari i ratari. Već te godine članovi sudjeluju na manifestaciji „Dan jabuka“ u Zagrebu na kojem su predstavili 40 starinskih sorti jabuka koje su se mogle pronaći u Donjoj Dubravi, Donjem Vidovcu, Kotoribi i Podravskoj Selnici. Za uspješno predstavljanje projekta učenici **Marijana Brljak**, **Tomislav Švorc** i **Marko Kedmenec** nagrađeni su jednogodišnjom pretplatom na „Gospodarski list“. U to vrijeme glavna briga članova Zadruga je školski vrt površine 450 m² (ispred stare školske zgrade). Vrt je bio zapušten pa su članovi prionuli njegovom čišćenju od posušenih stabala i grmlja koje se namnožilo. U očišćenom dijelu vrta uređen je voćnjak od stabala koja su uspješno spašena, a na manjem su dijelu posađene sadnice kupina, ribizla, malina, jagoda i lješnjaka. O vrtu se i sljedećih godina brinu učenici viših razreda.

*Učenici viših razreda prilikom uređivanja školskog vrta
(ispred stare škole) 2000. godine*

Godine 1997. u rad Zadruga je uključeno 46 učenika podijeljenih u četiri sekcije: vezilje, cvjećari, povrtlari i voćari. Sortama jabuka su se zadrugari nastavili baviti i dalje te su ih predstavili i na X. smotri učeničkih zadruga Republike Hrvatske u Donjem Martijancu (1998.) gdje su javnosti predstavljene stare sorte jabuka: *špičurka, slatka pisanka, mašonjka, širokljača, širokljača-zimska zelena, pogačona, tanjurača, božićnica, srbaljvka, zamusikanjka, citronka, bobovac, zelenika, zelena krastača, janinska, medljika i čerlenika-peščanka.*

Početak novog tisućljeća vođenje Zadruga preuzimaju učiteljice **Barica Vidović** i **Nada Bogojević**, a rad Zadruga usmjeren je na njegovanje tradicijskih obrta: izradu predmeta od komušine te izradu veza koji se oblikuje prema motivima s narodne nošnje.

Zadrugari i nadalje sudjeluju na županijskim smotrama, a četiri su puta izborili nastup na državnoj smotri (2002., 2005., 2007., 2009.). Na tim se smotrama Zadruga uglavnom predstavljala predmetima od komušine. S ponosom ističemo da su 2009. papuče od komušine učenice **Violete Balog** proglašene najboljim proizvodom 21. smotre učeničkih zadruga u Puli.

Rad Zadruga prepoznalo je i Ministarstvo obrta i malog i srednjeg poduzetništva koje je Zadruzi 2003. godine uputilo poziv na nacionalno savjetovanje u Šibeniku. U Šibeniku su rad Zadruga uspješno predstavljali **Toni Prijaković** i **David Šarkanj**.

Krajem 2004. godine voditeljica Zadruga Nada Bogojević, uz pomoć stručnih suradnica Ljubice Kolarić i Vere Klarić, organizira vikend-ogledne radionice kućnih radinosti na kojima je tematiziran rad zadruga na primjeru Školske zadruga „Pupoljak“, a dio proizvoda je izložen u hotelu „Golf“ u Donjem Vidovcu. Članovi Zadruga svoj rad predstavljaju i na sajmovima po Međimurju, a među zapaženije rezultate spadaju i priznanja (2004., 2006.) za najljepše uređeni štand na

donjodubravskom „Obrtničkom sajmu“. Isto je tako na „Danima luka i ekološke proizvodnje“ u Donjoj Dubravi 2010. njihov štanda izazvao veliko zanimanje brojnih posjetitelja. Uz sajmove po Međimurju (poput „Božićnog sajma“ u Kotoribi 2009. ili „Kupujmo hrvatsko“ u Čakovcu 2010.) članovi Zadruga sudjeluju na „Eko-etno sajmu“ i manifestaciji „Proizvodi hrvatskog sela“ (oba održana u Zagrebu 2009.) Od 2010. godine svoje proizvode redovito izlažu i prodaju na „Božićnom sajmu“ matične škole.

Mali zadrugari s voditeljicama Nadom Bogojević i Katarinom Fundak

Iako se unutar Zadruga njeguje izrada tradicionalnih predmeta od ekoloških materijala (uglavnom komušine), na tome se nije stalo. Tako se Zadruga u sklopu projekta „Europa – jedinstvo u različitosti“ 2012. godine u Krapini predstavila i dobavskom pisanicom te autohtonim receptom za međimursku gibanicu.

Nakon umirovljenja Nade Bogojević Zadrugom rukovodi Viktorija Balog Mikac, a nakon nje Valentina Jambrešić. Iako u posljednje vrijeme Zadruga bilježi pad broja članova, spomenimo da su unutar Zadruga osnovane i nove sekcije: Mali kućni majstori, Eko-grupa i Meteo-patrola.

(prema rukopisnim bilješkama Nade Bogojević)

I ONI SU BILI UČENICI NAŠE ŠKOLE

Doktori znanosti: akademik Dragutin Feletar, dr. sc. Zvonimir Bartolić, dr. sc. Alojz Cotic, dr. sc. Josip Haramija, dr. sc. Vladimir Horvat, dr. sc. Rudolf Hrašćanec, dr. sc. Davor Janjatović, dr. sc. Zvonko Kovač, dr. sc. Ruža Sabočanec, dr. sc. Bojan Šarkanj, dr. sc. Daria Štefčić

Zaslužni mještani: dr. med. Đuro Antauer, Dragutin Šafar, Elizabeta Toplek i Antun Horvat, prof.

ZAPOSLENICI ŠKOLE (1962. - 2016.)

1. Ivan Herman	39. Marija Vučenik	77. Anica Srnec	114. Ivanka Božek
2. Marija Jančec	40. Ana Lozar	78. Milka Dominić	115. Marija Lovrek
3. Boris Kanižaj	41. Marko Mihoković	79. Ana Strbad	116. Zlatko Klarić
4. Juraj Kolenić	42. Vladimir Vinković	80. Milica Crnčić	117. Jelena Okun
5. Ivan Lisjak	43. Antonija Brezovec	81. Slobodanka Mikoruc	118. Marija Smrk
6. Josip Lukša	44. Elizabeta Fijan	82. Ivan Đođ	119. Dušanka Honukić
7. Franciška Petrić	45. Nikola Ujlaki	83. Anđelija Bujan	120. Vesna Kolonić
8. Anđela Siladi	46. Katarina Keringas	84. Milica Rajak	121. Ruža Pukler
9. Marija Zvonar	47. Jelena Hercig	85. Nevenka Čičele	122. Draga Čorčić
10. Ivan Zvonar	48. Elizabeta Međimurec	86. Đurđa Fundak	123. Marija Komorski
11. Vlado Zvonar	49. Franjo Žinić	87. Danica Grdić	124. Vesna Zvonar
12. Ljubica Pokolić	50. Rozika Hakoun	88. Magdalena Brezničar	125. Terezija Hrašćanec
13. Stjepan Rodek	51. Nevenka Jurman	89. Katarina Ovčar
(Hrupec)	126. Milica Čituš
14. Krešimir Kardoš	52. Vlado Vinković	90. Đuro Filipović	127. Draga Vučenik
15. Katica Kardoš	53. Zorica Magorac	91. Eva Filipović	128. Blaženka Međimurec
16. Marija Prebeg	54. Elizabeta Zvonar	92. Sidonija Kovač	129. Branka Nestić
17. Dragutina Jantl	55. Dragutin Feletar	93. Zdenka Vinkler	130. Stjepan Lolić
18. Đure Šlibar	56. Marko Ajhner	94. Vinka Hrašćanec	131. Nada Bogojević
19. Margareta Štingl	57. Ljubica Mraz	95. Štefanija Kliček	132. Ljubica Bosančić
20. Paula Petrić	58. Monika Kolaric	96. Barica Vidović	133. Neđad Bugalić
21. Josip Žvorc	59. Elizabeta Toplek	97. Jovo Cvjetković	134. Terezija Rusak
(Strbad)
22. Josipa Grgurić	60. Željko Žigman	98. Marija Frančić	135. Jagoda Bedenicki
23. Milka Dominić	61. Marko Medarović	99. Veronika Nađ	136. Ivan Lukan
24. Željko Tomela	62. Mihajlo Bedenicki	100. Mira Bogdanović	137. Doroteja Punčikar
(Karloci)
25. Alica Tomela	63. Đurđa Bedenicki	101. Ljubica Petrović	138. Mirjana Čmrlec
Bartolić
26. Ana Strbad	64. Josip Horvat	102. Josipa Majerović	139. Vlado Čmrlec
27. Josip Fuss	65. Ivka Horvat	103. Vera Haramija	140. Ljuba Kolaric
28. Ana Hrašćanec	66. Elizabeta Horvat	104. Ivan Haramija	141. Danica Čizmešija
29. Zvonko Golub	67. Željko Žigman	105. Ružica Feletar	142. Mirjana Miser
30. Marija Haramija	68. Elizabeta Mikulan	106. Stjepan Odošašić	143. Mira Jambrošić
31. Franciska Kovač	69. Sofija Medaković	107. Zlatko Bartolić	144. Željko Kovač
32. Jelena Močnik	70. Janja Kordić	108. Kata Majstorović	145. Vera Selina (Klarić)
33. Nevenka Pređak	71. Ivan Zvonar	109. Ljudevit Fundak	146. Stjepan Lolić
34. Janja Berta	72. Vladimir Zvonar	110. Katarina Fundak	147. Dušanka Matotek
(Turk)
35. Vera Golub	73. Marija Zvonar	111. Vinko Smoljan	
36. Ivan Mikulec	74. Margareta Zvonar	112. Petar Sokolović	
37. Bogumil Fijan	75. Katica Kardoš	113. Stjepan Odošašić	
38. Anica Bartolić	76. Josipa Žvorc		

148. Nitko nije upisan pod broj 141	191. Mirjana Zadravec	234. Katica Špoljar	276. Alan Belak
149. Stanislav Kovačević	192. Danica Strbad	235. Smiljana Grgec	277. Renata Doleneć
150. Ana Marđetko	193. Marija Bobić	236. Indira Valkaj	278. Mladen Žerjav
151. Terezija Židov	194. Krešimir Haračić	237. Nikolina Glavina	279. Dijana Kossi
152. Terezija Janković	195. Branko Krušec	238. Renata Šalković	280. Gordana Mikulan
153. Damir Šalari	196. Mirko Pilaj	239. Maja Perserlin	281. Andrejana Bižupić
154. Jelena Pavlic	197. Katica Jurčec (Grudić)	240. Nadica Čeh	282. Mirjana Fabić
155. Nada Mance	198. Anica (Trojko) Benjak	241. Zlatko Sir	283. Gordana Mirović
156. Ivan Rumenjak	199. Snježana Gašparić (Granatir)	242. Jasminka Vuk	284. Valentina (Nestić) Jambrešić
157. Marija Balent	200. Ružica Kegalj	243. Mirjana Klarić	285. Dijana Bogdan
158. Ljiljana Pongrac	201. Nikola Benko	244. Danijela Horvat	286. Sanela Beti
159. Marijan Zvonar	202. Anđelko Lisjak	245. Anita Vuković	287. Dijana Bogdan
160. Petar Gašparić	203. Danica Sabol	246. Goran Pleh	288. Branka (Lovrenčić) Matjanec
161. Slavica Švec	204. Tomo Kovaček	247. Vesna Pongrac	289. Aleksandar Vabec
162. Božica Zadravec	205. Gordana Rusak	248. Jasminka Vuk	290. Renata Heric
163. Ivan Mance	206. Katarina Kanižaj	249. Andreja Mikec	291. Smiljana Nađ
164. Marija Ivančić	207. Antun Horvat	250. Marianne Klarić	292. Tomislav Ivanović
165. Marica Babić	208. Jovanka Peter	251. Ksenija Piljušić	293. Siniša Horvat
166. Miljka Strbad	209. Vesna Petrac	252. Lidija Horvat	294. Ljubica Brisar
167. Katarina Kanižaj	210. Biserka Tuksar	253. Gordana Žuliček	295. Kristina Štefić
168. Franciska Pongrac	211. Zlatica Horvat	254. Katica Špoljar	296. Damir Doleneć
169. Darinka Cujzek	212. Ana Mikor	255. Ljiljana Magdalenić	297. Dijana Bogdan
170. Ružica Kacun	213. Marijan Pongrac	256. Milanka Krhać	298. Zdenkica Duhović
171. Katarina Sabočanec	214. Dubravka Globlek	257. Ivanka Lajtman Lešnjak	299. Barbara Mesarić
172. Snježana Drabić	215. Jasminka Klarić	258. Kristina Kuzmić	300. Suzana Nestić
173. Barbara Milner	216. Ana Lukša	259. Danica Strbat	301. Goran Šafarić
174. Tamara (Hobor) Žiga	217. Štefica Kozarić	260. Katica Špoljar	302. Martina Bogdan
175. Zvonimir Malić	218. Mladen Vuk	261. Mihaela Martinčić	303. Nina Magdalenić Veselko
176. Darinka Šumečki	219. Marija Skorupan	262. Marinko Horvat	304. Romana Liščić
177. Ivanka Pongrac	220. Ksenija Horvat	263. Žaneta Vratislavski	305. Helena Slamek
178. Marija Jeđut	221. Biserka Poljak	264. Gašpar Mikulan	306. Maja Štefić
179. Mirjana (Brljak) Ribić	222. Dubravka Horvat	265. Ljiljana Magdalenić	307. Mladen Tota
180. Jasenka Trojko	223. Biserka Poljak	266. Rajka Kalšan	308. Sanja Mikor
181. Snježana Poljak	224. Terezija Gašparić	267. Kristina Pleh	309. Suzana Karloci Kvakanić
182. Anđela Rusak	225. Andreja Stančec	268. Marina Jankoci Horvat	310. Branka Češnjak
183. Josip Zbiljski	226. Milica Švenda	269. Petra Žerjav	311. Natalija Vučenik
184. Blaženka Cenko	227. Slađana Vugrač	270. Koraljka Jakupak-Popović	312. Maja Milovanović
185. Marija Skorupan	228. Marija Bobić	271. Adela Matjanec	313. Mladen Balent
186. Ranko Kuzmanović	229. Tatjana Žižek	272. Martina Kečkeš	314. Jelena Habuš
187. Božica Kivač	230. Ružica Puhar	273. Marina Ostrugnaj	315. Josipa Hederić
188. Tatjana Pigac	231. Tanja Kedmenec	274. Karmela Horvat	
189. Blaženka Zvošec	232. Rok Mustać	275. Alenka Drvenkar	
190. Marija Lukša	233. Ružica Čituš		

316. Kristina Kolarić	329. Darko Varga	343. Franjo Jambrović	357. Lukrecija Jakšić
317. Mihaela Petersdorfer	330. Bojan Krušec	344. Marko Ljubek	358. Ivana Mesarek
318. Karolina Bajkovec Horvat	331. Ivana Vimer	345. Darijana Pirk	359. Marija Grivec
319. Domagoj Mesić	332. Željka Novak Božić	346. Valentina Lukša	360. Martina Kovač
320. Goran Friščić	333. Jacinta Balog	347. Jelena Habuš	361. Marta Mesić
321. Đurđica Katanec	334. Mirjana Zabavnik	348. Tomislav Brljak	362. Kristina Golub
322. Maja Lesinger	335. Anica Đurđević	349. Vedrana Vuk	363. Kristina Pongrac
323. Dario Ivanuša	336. Viktorija Balog Mikac	350. Radmila Beliga	364. Edita Brljak
324. Anita Kopasić	337. Monika Kanižaj	351. Josipa Bađari	365. Viktorija Ribić
325. Tomislav Stipanić	338. Nino Klobučarić	352. Anita Fabić	366. Helena Vadjla
326. Ivana Friščić Dornik	339. Dubravka Žinić	353. Jelena Gregurec	
327. Anita Golomboš	340. Marina Gašparić	354. Danijel Smrečki	
328. Valentino Friščić	341. Marija Grivec	355. Dalija Vujec	
	342. Mirela Međimorec	356. Rok Mikec	

Učiteljsko vijeće školske godine 2016./2017. Gore slijeva stoje:

- Milanka Krhač, Darko Varga, Rok Mikec, Martina Kovač, Viktorija Ribić, Mladen Žerjav, Damir Dolenc

- Koraljka Jakupak-Popović, Ivana Friščić Dornik, Anica Benjak, Ksenija Horvat, Tamara Žiga, Rajka Kalšan,

Mihaela Martinčić, Barbara Horvat, Ana Lukša, Branka Matjanec, Renata Herić, Monika Kanižaj

- Suzana Karloci Kvakon, Petra Sokač, Katarina Fundak, Željko Kovač, Mirjana Ribić, Anđelko Lisjak, Gordana Mirović, Gašpar Mikulan, Marina Ostrugnja, Marina Horvat

OSOBNNA KARTA ŠKOLE 2016.

Naziv škole:	OSNOVNA ŠKOLA DONJA DUBRAVA
Adresa škole:	KRBULJA 21, 40 328 DONJA DUBRAVA
Županija:	20-MEĐIMURSKA
Telefonski broj:	040/688-825, 099/81 33 824
Broj telefaksa:	040/689-025
Internetska pošta:	ured@os-donja-dubrava.skole.hr
Internetska adresa:	www.os-donja-dubrava.skole.hr
Šifra škole:	20-520-001
Matični broj škole:	01329499
OIB:	28665809747
Upis u sudski registar (broj i datum):	MBS:070039942 18.03.1997.
Ravnatelj škole:	Mirjana Ribić
Zamjenik ravnatelja:	Koraljka Jakupak-Popović
Voditelj područne škole:	Damir Dolenc
Broj učenika:	226
Broj učenika u razrednoj nastavi:	100
Broj učenika u predmetnoj nastavi:	126
Broj učenika s teškoćama u razvoju:	7
Broj učenika putnika:	61
Ukupan broj razrednih odjela:	16
Broj razrednih odjela u matičnoj školi:	12
Broj razrednih odjela u područnoj školi:	4
Broj razrednih odjela RN-a:	8
Broj razrednih odjela PN-a:	8
Broj smjena:	D.D.- jedna smjena / PŠ D.V.-2 dvije smjene
Početak i završetak svake smjene:	7,30-12,45 / 8,00-13,05 /13,15-17,30
Broj radnika:	40
Broj učitelja predmetne nastave:	18
Broj učitelja razredne nastave:	8
Broj stručnih suradnika:	2 (pedagog i knjižničar)
Broj ostalih radnika:	11
Broj nestručnih učitelja:	1
Broj pripravnika:	2
Broj mentora i savjetnika:	2 mentora, 1 savjetnik
Broj voditelja ŽSV-a:	1
Broj računala u školi:	DD 21 inf. učionica + 8 stolnih + 12 laptopa DV 1 stolno + 2 laptopa
Broj specijaliziranih učionica:	11
Broj općih učionica:	2+2 DV
Broj športskih dvorana:	1
Broj športskih igrališta:	1
Školska knjižnica:	1
Školska kuhinja:	1+1 DV

RAVNATELJ

1. Mirjana Ribić

HRVATSKI JEZIK

1. Željko Kovač
2. Renata Dolenc; Martina Kovač (zamjena)

LIKOVNA KULTURA

1. Viktorija Balog Mikac; Petra Sokač (zamjena)

GLAZBENA KULTURA

1. Rok Mikec

ENGLESKI JEZIK

1. Gordana Mirović
2. Željka Novak Božić; Darko Varga (zamjena)

MATEMATIKA

1. Anđelko Lisjak
2. Ivana Friščić Dornik

PRIRODA I BIOLOGIJA

1. Monika Kanižaj

KEMIJA

1. Milanka Krhač

FIZIKA

1. Ivana Friščić Dornik

POVIJEST

1. Renata Heric

GEOGRAFIJA

1. Renata Heric
2. Ana Lukša

TEHNIČKA KULTURA

1. Marina Ostrugnaj

TJELESNA I ZDRAVSTVENA KULTURA

1. Anica Benjak

VJERONAUKE

1. Gašpar Mikulan
2. Barbara Horvat

INFORMATIKA

1. Mladen Žerjav

NJEMAČKI JEZIK

1. Valentina Jambrešić; Branka Matjanec (zamjena)

RAZREDNA NASTAVA

1. Tamara Žiga
2. Ksenija Horvat
3. Katarina Fundak
4. Koraljka Jakupak-Popović
5. Marina Horvat
6. Petra Žerjav; Viktorija Ribić (zamjena)
7. Rajka Kalšan
8. Damir Dolenc

POMOĆNICI U NASTAVI

1. Edita Brljak
2. Helena Vadjla

STRUČNE SURADNICE

1. Mihaela Martinčić - stručna suradnica- pedagog
2. Suzana Karloci Kvakan - stručna suradnica-knjižničar

RAČUNOVODSTVO

1. Zlatica Horvat – voditeljica računovodstva

TAJNIŠTVO

1. Suzana Nestić

DOMARI

1. Vlado Čmrlec
2. Vlado Zvonar

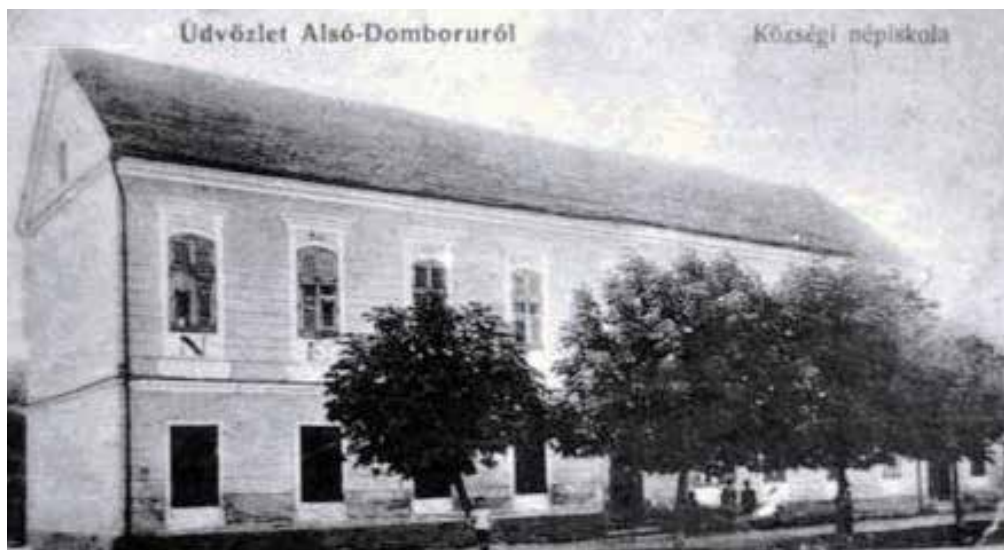
KUHINJA

1. Milica Švenda
2. Danica Strbat; Mirjana Klarić (zamjena)

SPREMAČICE

1. Mirjana Fabić
2. Ljuba Kolarić; Marija Grivec (zamjena), Kristina Kolarić (zamjena)
3. Kristina Kolarić
4. Sanja Mikor
5. Žaneta Vratislavski; Marija Grivec (zamjena)

ŠKOLSKI MOZAIK

Dvije najstarije očuvane školske zgrade u Donjoj Dubravi: stara škola i Dom kulture Zalan

Školske zgrade u kojima se izvodi nastava 2016. godine: matična škola Donja Dubrava i područna škola Donji Vidovec

Slika prikazuje djecu u vrtiću slikanu najvjerojatnije u zgradi koja danas više ne postoji, a nalazila se na današnjoj adresi Krbulja 1. U objektu koji je prije pripadao obitelji Hirschler otvoren je vrtić 15. ožujka 1967. godine.

Djeca iz vrtića s tetom Sofijom Jančec

Generacija učenika koja je završni 4. razred završila 1946. godine. Pošto su se školovali na mađarskom jeziku, odlučeno je da ponavljaju četvrti razred na hrvatskom kako bi ga usavršili. Drugi zdesna u gornjem redu stoji dr. sc. Vladimir Horvat.

Dugačke drvene stolove s odgovarajućim klupama bile su sastavni dio namještaja školskih razreda još 1950-ih godina.

Dugačke drvene stolove zamjenjuju stolovi za dvoje učenika za kojima je ponekad sjedilo i njih troje. 1960-ih i 1970-ih školski se namještaj modernizira i prelazi se na odvojene klupe uz koje su išle stolice.

Školske klupe i stolice s metalnom konstrukcijom koriste se i danas u suvremenoj nastavi.

*Kakve god školske klupe bile, one su svjedokom zanimljivih trenutaka:
od učenika koji su u školu dolazili bosu do onih koji su za prerađivanje u kauboje izradili svoje noževe i pištolje od drva.*

Od 1979. godine redovito se svake godine susreću školske generacije u onoj godini kada obilježavaju 35 godina od završetka osnovne škole. Na fotografijama je generacija učenika rođenih 1959./60. s razrednikom Markom Ajhnerom (fotografirano 1970. godine) koja se ponovno okupila na proslavi 50 godina života 2. svibnja 2009. godine.

Maskenbal 1969. godine

„Djelatnici i nastavnici škole (prof. dr. Dragutin Feletar, prof. Marko Ajhner, nast. Vlado Vinkovič) i još neki drugi preko praznika radili su na ličenju školskih prostorija. Jeftino za školu, a korisno za djelatnike“

U školi je do 1989. djelovao odred izviđača

Svečanosti povodom Dana mladosti (25. svibnja) i Dana republike (29. studenog) obilježavale su se svake godine prigodnim programom do 1989. godine.

Advent v Dobravi po prvi je put održan 2010. godine, a najviše su uspjeha imali učenici pod vodstvom učiteljice Koraljke Jakupak Popović čiji je štand bio najposjećeniji.

Iznimno popularan oblik nastave među učenicima je nastava van učionice: učenici petih razreda na satu hrvatskog jezika (učitelj Željko Kovač i pripravnica Martina Kovač) 2014. godine.

Nastupi učiteljskog zbora i zbora djelatnika OŠ Donja Dubrava

Nastava prirode i biologije na pilates loptama- projekt učiteljice Monike Kanižaj u suradnji s Alenom Maroševićem, kondicijskim trenerom RK Podravka i ženske kadetske rukometne reprezentacije i Zavodom za javno zdravstvo i liječnicom školske medicine Dianom Uvodić Đurić

Neizostavan dio škole je i školska knjižnica koju od šk. godine 2016./17. vodi Suzana Karloci Kvakana. Na fotografiji su učenici razrednicom Ksenijom Horvat prilikom prvog posjeta knjižnici.

Obilježavanje Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

U radnoj akciji u šk. godini 2010./2011. u kojoj je sudjelovao cijeli školski kolektiv uređena je okolica škole te zasađeno novo rastlinje.

Obilježavanje Hrvatskog olimpijskog dana

Održan jesenji kros za učenike – obilježavanje Europskog školskog sportskog dana

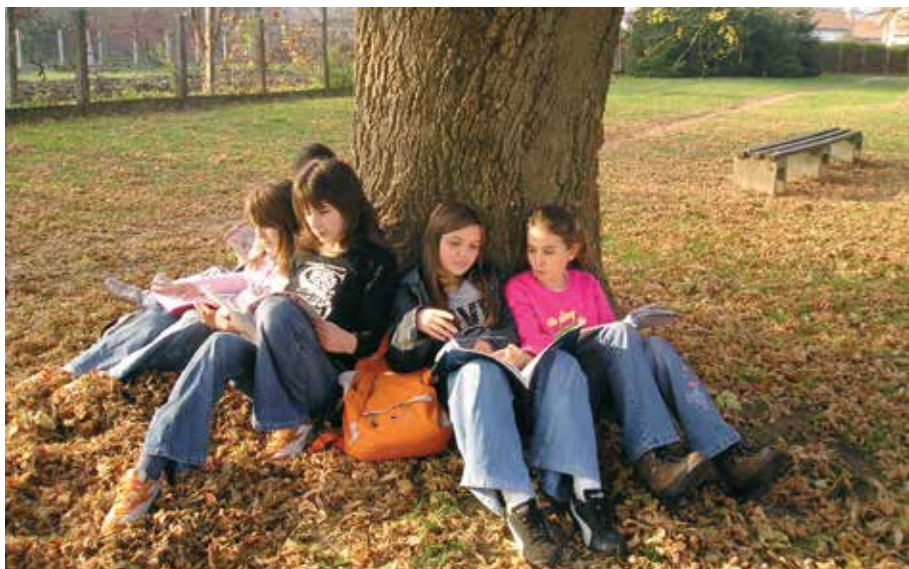

Učenici programiraju male robote uz pomoć voditelja Marine Ostrugnaj i Mladena Žerjava

Učenice izrađuju raznobojne ukrase

Škola je 2005. bila uključena u pilot projekt primjene Hrvatskog nacionalnog obrazovnog standarda (HNOS-a) koji je promicao novi pristup nastavi poput nastave van učionica.

Učenici članovi košarkaškog ŠSD „Drava“ koji su se plasirali na državno natjecanje u Poreču s trenerom Darkom Vargom i ravnateljicom Mirjanom Ribić

Učenici i njihovi mentori su vrlo kreativni kod uređivanja panoa u učionicama i hodnicima

Djelatnici OŠ Donja Dubrava na okupu 2016.

Gore slijeva stoje:

- Sanja Mikor, Darko Varga, Vlado Zvonar, Mirjana Fabić, Damir Dolenc, Vlado Čmrlec

- Kristina Kolarić, Suzana Nestić, Rok Mikec, Martina Kovač, Viktorija Ribić, Mladen Žerjav, Marija Grivec, Monika Kanižaj, Zlatica Horvat

- Milanka Krhač, Ivana Friščić Dornik, Anica Benjak, Ksenija Horvat, Tamara Žiga, Rajka Kalšan, Mihaela Martinčić, Barbara Horvat, Ana Lukša, Branka Matjanec, Renata Herić, Milica Švenda, Mirjana Klarić

- Koraljka Jakupak-Popović, Suzana Karloci Kvakan, Petra Sokač, Katarina Fundak, Anđelko Lisjak, Mirjana Ribić, Željko Kovač, Gordana Mirović, Gašpar Mikulan, Marina Ostrugnaj, Marina Horvat

Sadržaj

Riječ ravnateljice	5
Riječ autorice	7
Povijest školstva u Donjoj Dubravi (1786. - 2016.)	8
Početak organiziranog školstva u Međimurju i Donjoj Dubravi (od 18. do početka 20. stoljeća)	8
Začeci modernog školstva (prva polovica 20. stoljeća)	11
Od seoske škole ka školi gradskog tipa (1958. - 1971.)	16
Opadanje broja učenika i povećanje kvalitete nastave (1971.-1983.)	22
Črljena škola (1983. - 1990.)	26
Turbulentne vojne i političke godine (1990. - 1996.)	29
U suvremenom dobu (1996. - 2016.)	31
Učenička zadruga <i>Pupoljak</i>	37
I oni su bili učenici naše škole	40
Zaposlenici	41
Osobna karta škole 2016.	44
Školski mozaik	46

Anno 1786 die 15 Aprilis Josselia furevi in vrbate Jhgoday Jovoviga
vepra ma Jzardom Lavofiti pod Otvo Kajuza Varmegymihku Kinga
stavarki ima nyimnu Divoz Krijsjinski Jati palitk 25. Pruckovoy.

Anno 1786 die 20ta May Na Valt Gyuzca nater danu Instantiu,
dokonchano je obchynakem vrachinom, da Nitka Hajdingak
in zgotka ovoga Valt Gyuzca Del vruu datti nikakos ni mo-
guch, potelakam ore za kovu budrechu chachuhu recheni
Valt Magdu med nyimi Del vrachinyen bibil.

Anno 1786 die 22ta May Anton Luffig Kefzarovke Fivial Kole
Kordiste Professore ka vremena Kilaone Gmifitc ore Kala Var,
mogyinake vu Sakovdu po Gyomu Velikom Kudsju prepore.
chin buduch, prutje po Gyomu Kefeta Divoz y Gyomu Zipsomika
Zaspam Pruckovoyu, ka Notarijka, domo patko 17ta ore isatoga Kef-
reira ni framo po Professorkidiprech, nego y Orli obchini Dubravcki
potvergyen ka plashu omu, teju perri Notarij imal je, naimce
ka bsh. tak vechdu, da recheni Notarius, Anton bud ni framo vste
profela izeli za uffane morlivo, y vernu doprinakati, nego buli
kafte pri chironu y emily poley prietoga Navuka id Iny enera
Varmegymikoga vste Zemlje orane, Kencokje, y druga Kefeta
po Kefzarovkom Officium preprišana y po Lectiah miedlona,
poley onoga Divonuma, Khega drugi Notarijki imali budu,
pravichno meriti y Jossiu vrbate Zemlje naradne na propie pat-
tavit, kakega Kinga Merenya, y Fabelle Kefzarovke po Kefavni
Varmegyj vruu dane vuchile budu.

Anno 1786 die 20 May Divoz y Pruckoviki kibnja budu
chi tak dokonchali je bsh, da xvruu Kinge ore Nemcke
y Diavcke pri Lukak imajuche, jost jedna druga Slov-
vavcka Kinga Merenya Kapiti je ima, bud ni framo
Kordem ali gdegodice drugdi, poley teje obchina ovoga
medta bulje, y obchynje ravnati je bude mogla.

Anno 1786 die 22ta May Divoz y Pruckoviki tako do-
konchali jesnu da ni framo Patola maloga po Jospodak
Iny enoih Kzovedanoga, nego tute kafte Lancka in
Egorsega chakaj uchega, tak tatekafte Kefstera potreb-
noga ka neri vstakojachcki prishkerbetitje moramo.